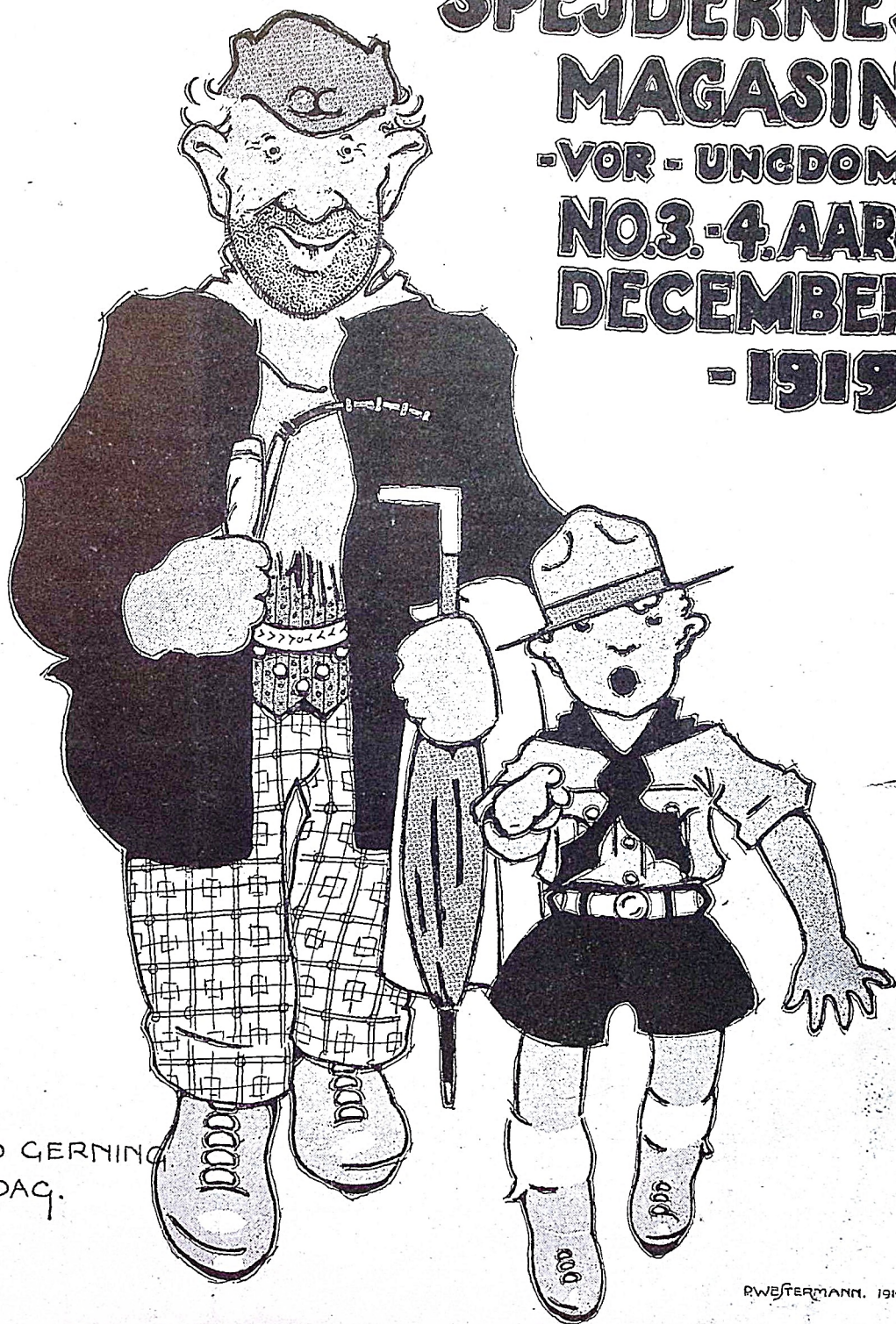

SPEJDERNES MAGASIN: -VOR - UNGDOM - NO.3.-4.AARG. DECEMBER. - 1919 -

EN GOD GERNING
HVER DAG.

Bøger for raske Dreng.

Nu, da Vinteren er godt begyndt, og selv en kæk og uforfærdet Spejder maa indskrænke sine Friluftsfarter, bliver der megen Tid tilovers i de lange Aftener — og hvordan kan han bedre benytte denne Tid end til gennem en god Bog at genopleve Sommerens Glæder eller læse om andre raske Drenges modige Bedrifter og Eventyr! —

En saadan god Bog er „Tarzan“ af den engelske Forfatter Edgar R. Burroughs. Den handler om en Dreng, der som ganske lille bortføres af Menneskeaber og vokser op til Mand inde i den mægtige Jungleskov, hærdet og udviklet gennem alle de Farer og Eventyr, han oplever. Vi følger ham paa hans Togter i det „mørke Fastland“, gennem de uhyre, tavse Urskove og læser med voldsom Spænding om vilde Kampe mellem Negre og hvide Mand. Det er en Bog, der vil imponere selv den mest forvorne Spejder.

En anden spændende Drengelug er „Den forsvundne Ø“, der er oversat af Kaptajn Gredsted, og som handler om en modig Drengs farefulde Rejse gennem det store, kinesiske Rige for at finde en Skat, der har tilhørt hans Fader, og som denne har sat Livet til for. — Rejsen lykkes, og man følger den kække Fyr med Glæde paa hans Tugt.

Desuden har Steen Hasselbalchs Forlag udgivet to udmærkede Bøger af Kaptajn Gredsted: „Paw“ og „Dreng“, der ligeledes vil være sikre paa et stort og taknemmeligt Publikum blandt „Vor Ungdom“s Læsere.

HARALD BØRGESSEN

(OLAF BARFOED)

SPORTSFORRETNING

FREDERIKSBERGGADE 28 — KØBENHAVN B. — TLF. 689

anbefaler sit righoldige Udvalg af

Skøjter — Sweaters — Ski — Kælke — Vindjakker — Rygsække — Spisebestik — Kogekar
Thermosflasker — Feltflasker — Fodbolde — Luftbøsser — Lommeknive — Dolke — Skyttegravs-
lamper — Gymnastikapparater — Skibsmodeller.

————— Rekvisitter til Fægtning og Boksning. —————

Forlang mit illustrerede Universalkatalog og specielle Katalog over Vintersportsartikler.

Oplag 4800 Eksplr. — Pris 50 Øre.

SPJDERNES · MAGASIN VOR · UNGDOM

4. Aarg.

DECEMBER 1919

Nr. 3

Abonnement

6 Kr. pr. Aar, Enkelt
No. 50 Øre.

Abonnement kan tegnes
saavel for et Kvartal
som halv- el. helaarlig
paa ethvert Postkontor
saavel i Ind- som Udland.

Udgivet af „Det danske Spejderkorps“.

Redigeret af TORRY GREDDSTED, Kaptajn, Box 75, Viborg.

Hoved-Ekspektionens Adr.: Box 75, Viborg.

Ekspektion for Boghandlere:

Steen Hasselbalchs Forlag, Kobmagergade 26³, København. - Telefon: Central 12240.

Annoncering

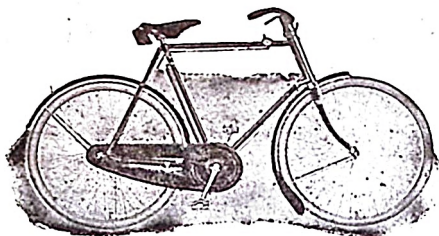
Pris pr. 1/4 Side 100 Kr., 1/2 Side
50 Kr., 3/4 Side 25 Kr., 1/8
Spalte 34 Kr. For mindre
Annoncer 20 Øre pr. linie.
Rabat for 12 Gange 10 %.
Afdeling for København og Øerne
Strandvej 110, Hellerup. Tlf.
Hellerup 1313.
Jysk Afdeling, Tlf. 4646, Aarhus.

Englands fineste
Cykle

Humber

fabrikeret af:
Humber Ltd Bee-
ston og Coventry

Verdens ældste og største Cyklefabrik.

Humber Cyklen benyttes bl. a. af:

Hs. Maj. Kongen af England.
— Dronningen af England.
— Kongen af Norge.
— Dronningen af Norge.
— Kongen af Italien.

Hs. Maj. Kongen af Grækenland.
— Kongen af Spanien.
— Shahen af Persien.
— Sultanen af Marocco.
— Emiren af Afghanistan.

Generalrepræsentanter for Skandinavien:

N. RAABERG & Co.

Farvergade 8—10. — KØBENHAVN — Telefon 9832

Spejderkorpsets Depot,

Studiestræde 30, København K.

Telefon 3186.

I Forbindelse med Depotet er nu aabnet en Af-
deling for Salg af Bøger. Stort Udvalg, specielt for
Ungdommen, findes altid paa Lager.

Til **Julen** anbefales vort righoldige Lager af:
Telte - Soveposer - Tæpper - Rygsække - Whiklers
Skyttegravslygter - Lommelygter - Spader - Økser
Knive - Spisebestik - Kompasser - Korttasker
Kortmaalere - Kantinekasser - Feltflasker - Signal-
horn - Kornetter - Fløjter - Trommer etc.

Engelske Regnfrakker hjemkommen.

Forlang Prisliste.

Poul Holm, Silkegade 11.

Leverandør til alle Sportsforeninger.

Boldspildragter - Lob- og Svømmedragter - Gymnastikdragter
Bryderdragter.

Spejder-Benklæder Kr. 6,00, Strømper Kr. 7,00—8,00,
Sandaler billigst hos

Poul Holm, Telefon 3082.

AMATØRERNE

køber Apparater, Plader, Papirer og alt andet FOTO-
GRAFISK TILBEHØR og udførlig Vejledning gives hos

HEINRICH & POULSEN

HØJBROPLADS 6 — KØBENHAVN — TELEFON 1428, 8728

Enhver rigtig Spejder
laver selv sin Suppe af
„THOR“ Kødekstrakt

Sorø Andelsfrugteri.

Specialitet:

MARMELADER.

Sorø Andelsfrugteri.

Pianoer

Søren Jensen

Bredgade 33

Vesterbrogade 13

Kontant eller

25 à 30 Kr.

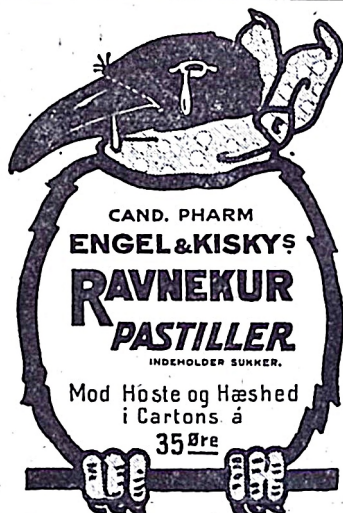
pr. Maaned.

Elis Mellerup

Strandvej 159 - Telf. Helrup 739

Cigarer, Tobak, Cigaretter

P. Wulff — Horwitz & Kattentid
A. M. Hirschprung & Sønner m. m.

CAND. PHARM

ENGEL & KISKY'S

**RAVNEKUR
PASTILLER**

INDEHOLDER SUKKER.

Mod Hoste og Hæshed
i Cartons à

35 Øre

Clichéerne til
Spejdernes Magasin
udføres i

*%Dietrich & Tabers
Cliché Anstalt
København.*

Dybfors. 11.

Telf. 12865.

„Spejdernes Magasin“ bragte i sit Febr. Nr. en Artikel af den svenske Spejderchef, Major Ebbe Lieberath, der omtalte de forskellige Maader, hvorpaa man kan redde en, der er faldet gennem Isen paa Grund af Tankeløshed eller Uvidenhed, og i god Tid i Aar bringer vi Major Lieberaths 2' Artikel, om hvorledes vi skal klare os, hvis vi selv kommer i Fare:

Alle Spejdere bør skaffe sig et vist „Iskendskab“. Iskendskab læres imidlertid bedst gennem Erfaring og ikke ved at læse en Bog; dermed er dog ikke sagt, at man nødvendigvis skal gaa omkring paa Isen og falde igennem. Har man ikke selv Erfaring, saa henvender man sig til andre, som har det, især hvis man befinder sig i en ukendt Egn. Naturligvis kan man i Almindelighed lære, hvor man kan færdes paa usikker Is; men kun den, der er kendt med de for Egnens Aaløb og Søer særlige Forhold, kan helt undgaa de farlige Steder. Han ved nemlig nøje, hvor Vandet fryser til senere eller tidligere om Vinteren, hvor der findes Kilder, noget den i Egnen ukendte sikkert efterhaanden kan slutte sig til, men ikke med den Sikkerhed, som er nødvendig for at undgaa Ulykker.

Man bør aldrig begive sig ud paa Skøjter, endnu mindre med Sejl uden først at have forvisset sig om, at Isen er sikker ved at indhente Oplysninger af Folk paa de Steder, hvor man ønsker at færdes. Endvidere bør man aldrig færdes alene, aldrig uden „Isdubber“ (bestaar af to Jernpigge med Haandtag forbundet med en Snor. Falder man gennem Isen, hugger man Piggene i Isen og holder sig saaledes oppe), aldrig uden Redningsreb og kun undtagelsesvis uden Isøksen, for saa vidt man ikke begiver sig ud paa en Sø, som man fuldstændig kender, og hvis Is man ved, er fuldstændig sikker.

Efteraarsisen er den paalideligste, den er sejg og stærk i Modsætning til Isen om Foraaret, som for det meste er porøs og sprød. Efteraarsisen behøver ikke at være mere end 4-5 Centimeter tyk for at kunne bære et Menneske, særlig hvis den er mørk og klar, næsten gennemsigtig. Hvis den er graa, er den endnu ikke helt sikker. Er der tidlig faldet Sne paa Isen, bør man være yderst forsigtig, thi Snelaget hindrer i betydelig Grad Frosten i at naa Isen, hvorved denne i lang Tid beholder den samme Tykkelse; dertil kommer, at det er umuligt af Isens

Udseende at bedømme dens Styrke. *Gaa altsaa ikke ud paa nytillagt, snedækket Is!*

Man bør af det omgivne Lands Beskaffenhed lære at kende, hvor Isen er usikker. Ofte kan Dybdetallene paa Kortet være til god Hjælp, for saa vidt de viser, hvor der sandsynligvis er Strøm. I Aaer, Aamundinger, lange og smalle Sund med Strøm — iøvrigt overalt, hvor der er Strøm — er Isen svagere end andre Steder, thi Strømmen forsinker Tilfrysningen til langt ud Vinteren, hvilket bevirker, at selv om der til sidst dannes Is, skal man alligevel altid passe paa. *Særlig farlige er Aamundinger!*

I Aaer og Sunde med omtrent ensartede Bredder, er Isen som Regel svagest i Midten, thi der gaar Strømmen.

I Sunde, hvor den ene Bred er høj og stejl, den anden svagt skraanende, er Isen af samme Grund tyndest i Nærheden af den første.

Mellem Siv er Isen i Almindelighed tynd, tyndere jo tættere Sivene staar. I Damme, Havne, langsomt rindende Kanaler er Isen svagest langs Bredden. Ved indefroste Skibe, ved Bropiller under Broer, ved Dæmningshegn og lign. kan man ikke færdes paa tynd Is, særlig i Nærheden af Fabrikker eller andre Anlæg, hvorfra der kommer Spildevand.

Naar man færdes paa Havis eller paa større Soer, som ikke er helt tillagt, bør man være opmærksom paa, at Isen kan bryde op ganske pludseligt, hvorved man risikerer at blive afskaaret fra Land.

Foruden Vinden har man visse andre Tegn, der advarer en. Det begynder at drøne svagt i Isen (ikke at forveksle med Isens Kanontorden i Smaasøer ved Temperatur-

forandringer) og en langstrakt Kna-
gen høres. Det betyder, at Isen
er udsat for Tryk nedenfra. Snart
bliver Trykket saa stærkt, at man
kan iagttage en svag Hævning her
og der paa store Strækninger. Da
gælder det om at handle hurtigt,
thi i næste Øjeblik kan Isdækket
sprænges. Bedst er det at styre
mod Land, saa snart Vinden ven-
der sig, hvis man er langt ude i
Nærheden af aabent Vand.

Jeg skal anføre et Tilfælde, der
hændte i Egnen ved Marstrand for
3 Aar siden.

En ung Officer, ukendt med
Farerne, var gaaet langt ud paa
Havisen, og stod og nød Skuet af
den store Isflade. Pludselig slog
Isen en Revne midt mellem hans
Fødder, og Revnen udvidedes hur-
tig. I næste Sekund maatte han
svømme. Takket være Isdubberne
kom han op, ellers var han uden
Tvivl druknet, thi han var alene.

Ebbe Lieberath.

**Husker du paa
Fuglene?**

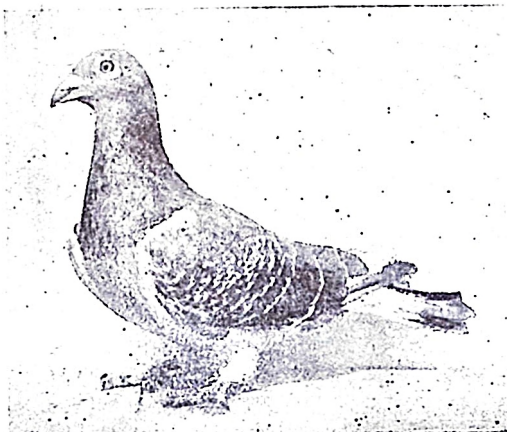

**Har du
din Foderkasse
at passe?**

Brevduesport.

En sund og fornøjelig Sport
for Spejdere.

Af Læge Holger Thomsen.

Brevduesporten har sin Rod lige-
saa langt tilbage, som Anvendelsen
af den tamme Due som Husdyr
overhovedet, og dette siger ikke
saa lidt, da Duen har været Men-
neskets Ven fra meget gammel
Tid; som bekendt havde jo allerede
Noah Duen med i Arken.

•Dueavlens stammer fra Orienten,
hvor de fleste Dueracer har deres
Rod, og hvor ogsaa Anvendelsen
af Duen som Brevbefordrer har
sin Oprindelse. De Duer, man
igennem Tiderne har anvendt som
Brevduer, har dog været af me-
get forskellig Race, og den nu-
værende Brevdue er som Race
ikke saa grumme gammel, ikke en-
gang et Aarhundrede, og dens Op-
rindelse kendes rigtig godt, opstaaet
som den er, ved Krydsning hoved-
sagelig af Tumlinger og Mæfikker
med Tilblanding af Carrier- og
Markdueblod.

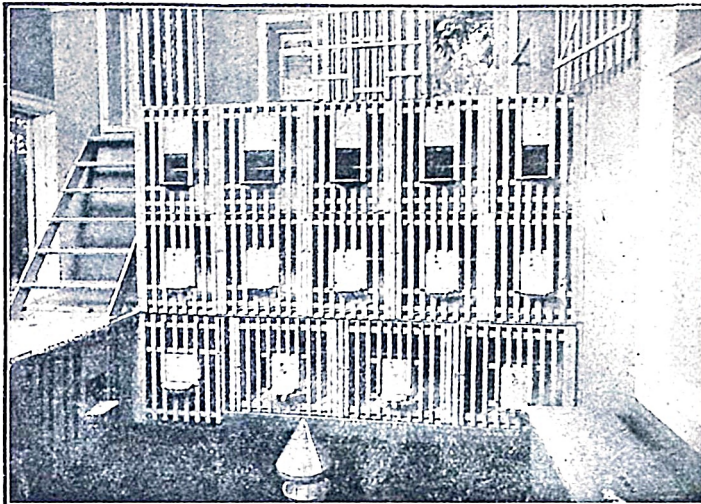
Det er særlig Belgien, der har

været Foregangsland ved Brevdue-
avlens, og Belgien maa betragtes
som den nu eksisterende Brevdues
Hjemland. I den fransk-tyske Krig
fik Brevduen Ilddaaben, og den be-
stod Proven saa udmærket, at denne
Krig gav Stødet til en mægtig Ud-
videlse af Brevduesporten, som blev
knæsat af næsten alle Landes Mil-
itærvæsen. Ogsaa under den nys
afsluttede Verdenskrig har Brev-
duen mod Forventning vist sig at
være særdeles anvendelige, og dens
Bedrifter har været talrige og
stærkt paaskønnede; men nærmere
herom senere.

Dueavlens i det hele taget og
Brevdueavl og Brevduesport i Sær-
deleshed er noget af det fornøje-
ligste og lærerigeste, en Dreng
med Kærlighed til Naturen og
Dyrene kan give sig af med, det
rummer i Virkeligheden kun een
Fare, nemlig den, at Sporten tager
hans Interesse i den Grad, at der
ikke bliver meget tilovers — ikke

engang til Lektierne. Men bortset herfra kan jeg anbefale enhver rask Dreng at kaste sig over Brevduesporten — jeg har selv dyrket den, fra jeg var Dreng, og den har den Dag i Dag min mest levende Interesse; dyrket under beskedne Former er den økonomisk overkommelig, og den vil for sin Dyrker være en Kilde til daglig Fornøjelse og daglig Belæring. For disse begyndende Brevduemænd er denne Artikel skreven, til Vejledning og Belæring.

Det første, man maa sikre sig, er et godt Brevdueslag. Dette skal være tilpas stort, mindst en Kubikmeter for hvert Par — bliver et Dueslag overbefolket, yngler Duerne daarligt, Ungerne bliver svagelige, og Sygdomme og Utoøj tager tit Overhaand. Slaget skal være lyst — helst Adgang for direkte Sollys — og luftigt, med Lejlighed til Gennemluftning om Sommeren paa varme Dage. Kulden skal man ikke befrygte, derimod maa det absolut ikke være fugtigt og skal holdes godt rent. Væggen, Loftet, Reden og alt Inventar skal være kalket, det hæmmer Utojet; Gulvet kan være Træ- eller Cementgulv, som man bedst kan faa det og bestrøet med Grus, enten kun ganske lidt, eller — hvad der er lettest at holde rent, da det kan rives over — i et Lag af $\frac{1}{2}$ -1 Tommes Tykkelse. Paa Væggene anbringes Pinde eller brede, smaa Siddebrætter, et til hver Due, adskilte fra hinanden, saa en enkelt stridbar Han ikke kommer til at herske over flere end sit eget. Rederne anbringes paa den ene Væg og kan sidde lige fra Gulv til Loft. Hvert Par har sit Rederum med rigelig Plads til 2 adskilte Redepladser, der praktisk kan anbringes over

hinanden ved et Brædt, der deler de enkelte Rederum i 2 Etager. Indretningen forstaas let ved at studere vedføjede Interiør fra fhv. Hofhotelejer Carl Neiiendams Dueslag. Tremmewæggen skal kunne aabnes, for at man kan rense Rummene, og hvert enkelt Rum for sig lukkes ved en Skydeklap, som paa Fig., eller ved at Flyvebrættet kan klappes op. Til hvert Rederum hører 2 Redeskaale, helst Leerskaale — eventuelt dybe Urtepotteunderskaale — af 16—20 ctm.s Diameter; Træreder kan bruges, men er ikke saa gode, da de er vanskelige at holde helt rene.

Har man nu faaet indrettet et saadant Dueslag, helst frit beliggende under Taget af et højt Hus, skal man til at tænke paa at faa det befolket. At henvende sig til en Duehandler vilde nu være ganske galt, i 9 af 10 Tilfælde vilde man faa Duer, der var værdiløse som Brevduer. Heller ikke skal man tænke paa at anskaffe gamle Brevduer; dels er de gode Duer

næsten ikke til at faa for Penge, dels vil de saa godt som altid flyve væk, saasnart man lukker dem ud. Det fornuftigste er at henvende sig til en gammel erfaren Brevduemand, og af ham eller ved hans Hjælp faa overladt 3-4 Par Unger, der netop er flyvefærdige; kan man faa Foraarsunger eller tidlige Sommerunger, er det det bedste, men ogsaa Sensommer- og Efteraarsunger er brugbare. Disse Unger lader man gaa en Ugestid paa Slaget, for at de kan vænne sig til det, inden man slipper dem ud, saa vil de i de allerfleste Tilfælde blive, og efter ca. $\frac{1}{2}$ Aars Forløb vil de begynde at yngle. Disse Duer gør man klogest i ikke at træne op til Kapflyvninger, dels fordi de er upaalidelige, dels fordi man bør bevare nogle Stamduer, som man ikke udsætter for Flyvningens Fare. Af disse Unger lader man nu saa mange leve, at man har det Antal, som Slaget er beregnet til, idet man kun lader kraftige og sunde Unger leve.

Man kan nu melde sig ind i en Brevdueforening, af hvilke der findes mindst een i de fleste større Købstæder. Ved Samværet med Sportsfællerne, ved Studiet af Brevduebladene og endelig ved sine egne surt erhvervede Erfaringer dygtiggør man sig nu i Aarenes Lob, saa man efterhaanden med Held kan tage Kampen op med de ældre Opdrættere, vinde Ære og Præmier paa Flyvningen og se sit Slag vokse i Kvalitet og Ydeevne.

Livet paa Dueslaget foregaar nu saaledes:

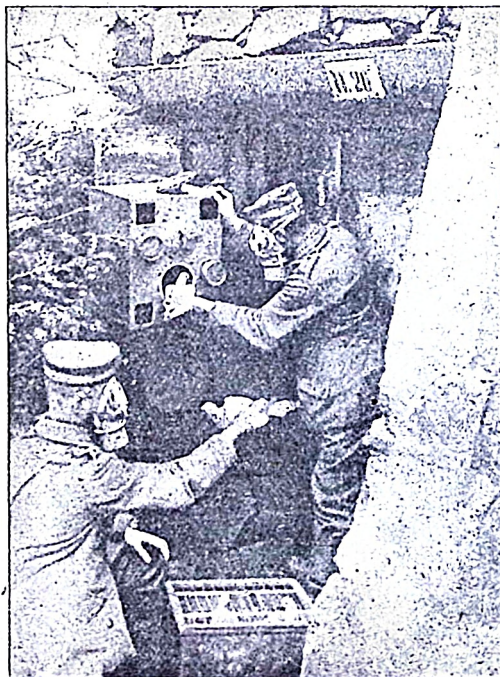
I Begyndelsen af Marts Maaned lader man Duen begynde at yngle. Det første Kuld Unger er de bedste og kraftigste, dem lader man leve. Naar de er 2-3 Mndr. gamle, begynder man at træne dem ved at løslade dem et Par Kilometer fra Hjemmet i forskellige Retninger, saa de lærer Omegnen grundigt at kende. De videre Træninger fungerer nu gerne sammen med Brevdueforeningens øvrige Duer, idet alle disse løslades stadig længere borte fra Hjemmet 4-8-16-25-50-100 km og længere endnu. Duerne faar paa den Maade Forstaaelse af, at Meningen med det hele er hurtigst muligt at søge hjem, og under gunstige Forhold vil de ogsaa hurtigt blive fortroiege hermed, saa man overensstemmende med Vindens Hastighed og Retning saa nogenlunde kan beregne, naar de første Duer er hjemme. Under Krigen har man her i Danmark været ret uheldigt stillet, idet det har været forbudt at sende Duer til Udlandet, saa man har maattet holde sig indenfor Landets Grændser, hvor Afstandene jo kun er smaa; de længste Ture har været fra Bornholm til Jylland, men selv det har kun været Smaating i

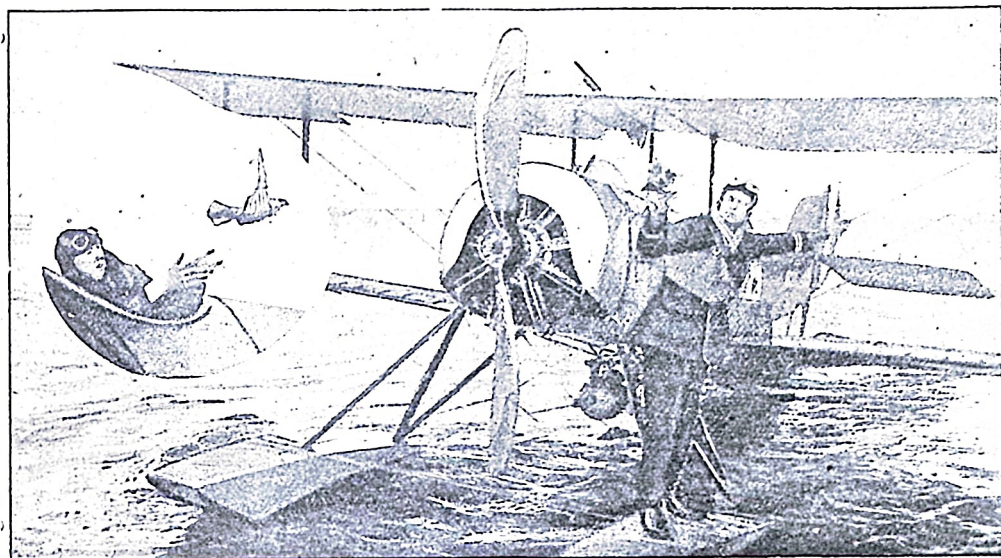
Sammenligning med Forholdene før Krigen. Da fløj man fra Sverrig, Norge, Tyskland og Holland, Afstande paa 6-800 km, dvs. Strækninger, der som Regel ikke kunde tilvejebringes paa een Dag. Og dog er disse Præstationer kun smaa i Sammenligning med, hvad Udlandets Opdrættere har drevet det til, f. Eks. Flyvninger fra Sydfrankrig ja fra Rom til England, tværs over Alperne, Strækninger som Duerne var 5-8 Dage om at tilbagelægge. Nu da Krigen er slutet, aabnes forhaabentlig alle Landenes Grænser for vore smaa Flyvere, allerede i Sommer aabnede Norge sine Grændser, saa vi havde Flyvninger fra Christianssand og Christiania.

Flyvesæsonen begynder omkring 1. Maj og slutter hen i August,

Vinteren egner sig ikke, den stærke Kulde er ikke heldig, og For- og Efteraarets ustadige, taagede Vejr umuliggør Flyvningen. Klart Vejr er nødvendig, en let Dis kan gaa an, og Blæst generer ikke paa anden Maade, end at sinke Flyvningen, naar Vinden er imod, selv vil haard Blæst overvindes godt af en sund og kraftig Due, hvorimod de svage og dovne giver op.

Under Krigen, hvor Flyvningen maatte holde sig indenfor de korte Afstande, bød Kapflyvningen, naar Vejret var godt, kun paa ringe Spænding, idet Størsteparten af Duerne gerne kom hjem i en samlet Flok. For at bøde paa denne Følge af Duens selskabelige Lyst til at flyve i Flok, hvorved man jo ikke kunde bestemme, hvilken, eller hvilke Duer, der var de

bedste og ledende, og hvilke, der blot lod sig lede, er man i de sidste Aar begyndt med de saakaldte Enslipsflyvninger, hvor Duerne løslades enkeltvis med nogle Minutters Mellemrum, saa hver enkelt Due maa klare sig selv paa egen Haand. Denne Form for Løsladelsen er jo ikke saa lidt besværligere, end naar alle Duer løslades samtidig fra Kurvene, men den rummer ogsaa en langt større Tilfredsstillelse, idet man her faar sikker Besked om, hvad hver enkelt Due, for sig kan præstere.

Flyvesæsonen ophører i August, derefter følger Fældningen, og fra Okt.-Nov. hindrer man Duerne i at yngle, for at de i Vintermaanederne kan faa en fortjent og tiltrængt Hvile. Duerne samler derved anderledes godt Kræfter til næste Aars Flyvekampagne, og det første Kuld Unger i Marts—April er langt kraftigere og sundere, naar Forældrene har hvilet nogle Mndr.

Flyvningerne er Brevduesportens Kulmination, men ogsaa det daglige Liv sammen med Duerne paa Slaget byder Brevduemanden stor Tilfredsstillelse og giver Anledning til Omtanke og Omhu. Hvorledes man skal parre sine Duer sammen, naar man efterhaanden lærer dem at kende, for at Afkommet skal blive bedre og bedre, er noget, der skal mange Aars Erfaringer til for at forstaa, det kan ikke læres af Bøger eller Blade. Man maa her først og fremmest kende sine Duer til Bunds, kende hver enkelts stærke og svage Side, saa man kan parre en Due med ypperlige Egenskaber i nogle med en med ekstragode Egenskaber i andre Retninger og saaledes kunne haabe paa, at faa Afkom af dem med fortrinlige Egenskaber i alle Retninger. En Due har f. Eks. en ypperlig Orienteringsevne og en hurtig Flugt, medens der mangler noget i Retning af Udholdenhed i stærk Mod-

vind, den kan parres med en særlig kraftig og udholdende Due, o. s. v.

For at fremme Duens Sundhed er det nødvendigt at ofre dens Røgt og Pleje en ikke ringe Omhu. Duen maa have et sundt, kraftigt og rigeligt Foder. Byg og Majs er godt som Grundfoder; i Yngle- og Flyvesæsonen er Ærter og Vikker ypperligt, og navnlig i Byerne, hvor Duer ikke saa let har Adgang til Markerne, er Ukrutsfro godt som „Dessert“. Et blandet Foder er i det hele godt, saa kan Duerne selv vælge, hvad de har bedst af. Rent, frisk Vand er absolut nødvendigt, Salt — enten som groft Køkkensalt eller Saltsten — samt knuste Kalkskaller ligesaa. Mindst een Gang om Ugen bør Duen have Adgang til at bade sig; Duerne elsker at plaske i Vandet, der ikke maa være dybere, end at de kan staa paa Bunden, og det giver Fjerene den Tæthed,

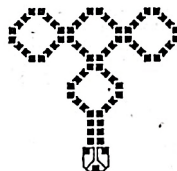
Glands og Elasticitet, som er en nødvendig Betingelse for anstrængende Flyvninger.

Tilslut lidt om Brevduens Anvendelse i Verdenskrigen. Man var for Krigen tilbøjelig til at tro, at Telefon, traadløs Telegraf og Flyvemaskiner havde overflodigjort Brevduen i den moderne Krig, men dette har vist sig at være en Fejltagelse. Det er ikke nu som Budbringer fra belejrede Byer, som i 1870, at Brevduen har Betydning, det er nu særlig paa to Maader, den er bleven anvendt, dels som Budbringer fra de alleryderste Linier, hvor man ikke har kunnet indrette Telefon eller Telegraf, dels fra Flyvemaskiner. Til det første Formaal har man bag Fronten haft Duerne i kørende Dueslag, hvortil de er blevet vænnet til at søge. Soldaten, der sendes ud til de yderste Linier eller paa Rekognoscering foran disse, fører nu nogle Duer med i Tornystret, indesluttet hver i sit Hylster, og naar han har set noget bemærkelsesværdigt sender han en Due til Vejrs med en Depeche. Der foreligger en Mængde interessante Billeder fra disse Brevdueparker, konstruerede med Brevdueslag paa Motorvogne, og fra alle Sider omtales de Tjenester, Duen saaledes har ydet Hæren, paa den mest rosende Maade. Ligeledes foreligger der mangfoldige Meddelelser om, hvorledes Brevduer, som har været ombord i Flyvemaskiner, har frelst Flyvernes Liv ved at bringe Meddelelse om, at Flyverne havde lidt Haveri og været nødsaget til at gaa ned paa Vandet.

Det Billede af en Brevdue, der ledsager denne Artikel, er af en Due af dansk Afstamning, som i Sverrig præsterede det Kunststykke

midt om Vinteren paa 2 Dage at finde Vej hjem til sit gamle Slag, 400 km borte fra et Sted, hvor den aldrig havde været før, og hvor den slap løs ved en Fejltagelse. Det er saadanne Præstationer, som beviser det fine Blod.

Endelig vil jeg benytte Lejligheden til at indskærpe Spejderne, at de med deres Pligt til at hjælpe andre og være gode mod Dyrene, ogsaa lejlighedsvis kan have Op-gaver overfor Brevduer og dens Ejere. Ved Flyvninger udebliver der mange Tusinde Duer aarlig paa Grund af daarligt Vejr eller af mangfoldige andre Grunde. Saadanne Duer søger ned til fremmede Dueslag eller andre Steder, og mange af dem fanges og spærres inde, og ofte aflives de endog. At dette er Synd for de prægtige, værdifulde Dyr, er en Selvfølge, og hvor I derfor ser saadanne Dyr — Brevduer har altid Aluminiumsring om det ene Ben, saa de er lette at kende — eller hører om dem, eller I i de lokale Blade eller andre Steder skulde se Meddelelse om saadanne, saa send Underretning derom til Bladet „Brevduen“, København, og I vil derved kunne bidrage til, at Duen atter kommer i sin rette Ejermands Hænder.

KALLE PUTA

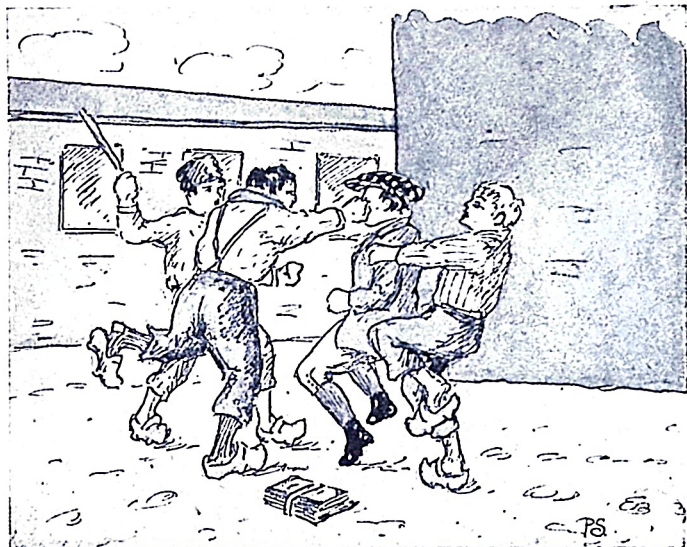
af Major *Ebbe Lieberath*.

oversat af *Aage Jørgensen*.

Mine Forældre havde det lykkelige Indfald altid at ville bo, hvor der var Have, men da en saadan Behagelighed kun findes i Byens Udkanter, blev det ret besværligt for mig, da Skolen engang i Begyndelsen af Firserne sluttede mig i sin kærlige Favn. Dengang skulde man til Morgenandagt Kl. 6.30, og blev altsaa vækket Kl. 5.30, hvorpaa et Glas Mælk og to Klemmer maatte erstatte Nutidens Grød eller Kakao. Mellem Grøden og Morgenandagten var der en 35 Minutters March i al Slags Vejr, hvorved man maatte passere et Fattigkvarter og dermed følgende Gadedrenge. Altsaa Slagsmaal daglig mindst to Gange om Dagen. Det gik vel om Morgenens, thi de farligste Fjender laa endnu og snorkede paa den Tid. Noget andet var det, naar man senere skulde hjem i Spisefrikvarteret, eller naar man gik fra Skole om Eftermiddagen.

Min kære Mor plejede dengang ofte at sige: „Havde jeg en Øre for hver Gang, jeg har sagt til Dig, at Du skulde vaske Halsen —!“ og jeg siger nu: „Havde jeg en Øre for hver Gang, jeg gav og fik Klø paa de Ture, saa var jeg sikkert paa det nærmeste saa rig som en Vanderbilt“.

Jeg var den eneste af Kammeraterne, der boede paa den anden Side af Fattigkvarteret, og jeg maatte altsaa for det meste slaas alene for Skolens Ære, og da jeg den Gang kun havde 11 Aar paa Bagen, saa vankede der i de fleste Tilfælde Smør.

Vor — særlig min — bitreste Fjende blandt den halve Snes Gadedrenge, som stadig laa paa Lur i Gyderne, var en lyshaaret, stormlemmet 13-aars Fyr, som, jeg ved ikke hvorfor, lød det velklingende Navn Kalle Puta. Lige saa lang, som han var snavset, ligesaa stærk, som han var grim — det vil sige noget — var han en Skræk for alle jævnaldrende Skoledrenge. Om det nu var de stygge Minder fra Barndommen, som gør det, jeg ved det ikke, men jeg kan ikke huske, at jeg nogensinde har set en grimere Bølletype end han.

Og sikke Næver og Træskol! Han sloges gerne med begge Dele, særlig naar vi optraadte i Pluralis, og sikken en Behændighed, hvormed han hoppede ud af Træskoene under den vildeste Batalje og dængede os til, saa det knagede i Knolden. Jeg føler endnu, hvorledes Træskoene en Dag i høj Grad forandrede mit kønne Ansigt, da jeg maatte retirere over Stumperne af min latinske Grammatik og Lindmanns Geometri, der laa spredte i

Snesølen. Næsen lignede en Kartoffel, og i det mindste et Par Tænder tænkte paa „at stille deres Pladser til Raadighed,“ som de høje herrer plejede at sige.

Paa den Maade gik der et Aars-tid eller saa, til en Dag Hævnens Time slog, ja jeg ved ikke nøjagtig, om Klokken netop slog, men jeg ved, at jeg slog, og Wille H. slog og Ebbe E. slog, som gjaldt det Livet, og Kalle Puta og fire af hans Kammerater fik saa meget, de kunde taale.

Naturligvis blev Fjendskabet endnu mere bittert fra den Stund, og jeg fandt det raadeligst for min Sikkerhed at gøre en Omvej hjem over Bakken i den nærmeste Tid, naar jeg var alene.

Men da hændte det en Dag, jeg tror det var Afslutningsdagen før Juleferien, at jeg kom drivende hjem med en Pakke Bøger under Armen og nærmede mig Fattigkvarteret glad til Mode, thi jeg havde — for en Gangs Skyld — gode Vidnesbyrd og ug i Opførsel. Da skar pludselig Kalle Putas arrige

Fløjten gennem Luften — jeg hører den endnu og skulde kende den blandt alle Lyde i Verden.

Saa tænkte jeg, nu begynder Valsen igen, og jeg som har en ren Krave paa og min bedste Frakke og alle Bøgerne, nu faar jeg ogsaa Klø, naar jeg kommer hjem.

Engang til og endnu engang lød hans velkendte Samlingssignal. Men der var ingenting at se. I den Tro, at muligvis nogle af mine Kammerater var i Nærheden, begyndte jeg at løbe efter Lyden. Da jeg bøjede om et Hjørne, saa jeg Kalle Putas grove Skikkelse med Ryggen mod et Vognskur. Hans Arme gik som Pumpestænger, og Næverne bankede af alle Livsens Kræfter paa 4 unge Gentlemen af hans egen Samfundsklasse. Træskoene fløj omkring dem, og de skreg og bandede, saa det gav Genlyd i Gyden.

Det varede et Øjeblik, før jeg var klar over Situationen. Kalle Puta fik Klø — det var let at se — men de andre 4 kendte jeg ikke; de hørte ikke til vores Bydel.

Nu findes der blandt Drenge den uskrevene Lov, der siger „at det ikke er alle og enhver, der maa klø hvemsomhelst“. Skolelov og den Slags tager man det maaske ikke saa nøje med. Men den Lov bryder man aldrig.

I fuld Overensstemmelse med det Bud lagde jeg mine Bøger omhyggeligt fra mig paa Trappen til Urtekammeren og var et Øjeblik efter med inde i Dansen uden at tænke hverken paa Frakke, Krave eller Klø til Dessert. Kalle var blind af Raseri og langede et mægtigt Slag ud efter mig, som det lykkedes mig at afværge med det Resultat, at han slog Knoerne mod Væggen. Hvorledes det gik de første Sekunder, husker jeg virke-

lig ikke og heller ikke, hvorledes han opdagede, at vi for første Gang arbejdede med samme Maal.

Nok om det, det varede ikke længe, før vi stod alene som Sejrrer paa Valpladsen. Kalle Puta tog til sin blødende Næse og saa paa mig med det Øje, som ikke var tillukket. „Hvad Søren, var det dig!“

Saa hjalp han mig med i Sne-sjappet at lede efter to Frakkeknapper, der var revet af, og saa var den Sag klar — og Venskabet sluttet. Jeg lærte senere af ham mange gode Ting, baade at passe Kaniner og Duer m. m., og Kalle Puta fik for første Gang Lejlighed til at holde en Tinsoldat i sin Haand.

Aaref efter rejste han med sine Forældre og en forfærdelig Masse Søkende til Amerika. Da den store, grønmaalede Wilsondamper signalerede „Passagerer ombord,“ stod der to Drengene bag Toldhuset, den ene med en splinterny Knaldhætte-Pistol og to Æsker Ammunition i venstre Haand, den anden med Vestsverriges fineste Slynge, begge Dele et Resultat af den sidste Byttehandel. Begge Drengene knugede hinandens højre Haand med et Tag, hvori der laa en hel Del mere, end manges ældre kan rose sig af i lignende Situationer. Jeg har aldrig siden set eller hørt noget til ham. Jeg kender forresten ikke engang hans Navn og kan vel heller ikke faa det at vide, thi jeg antager ikke „Kalle Puta“ var indført i Kirkebogen. Men jeg vilde ønske, at Skæbnen engang førte os sammen, og jeg kunde sige ham, at det netop er af saadanne Drengene, som han var, at man lærer „at blive Broder til hvilken som helst Spejder, hvilken Samfundsklasse han end tilhører“.

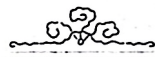
December. Paa de nøgne Marker har vi nu kun vore egne haardføre Fugle tilbage. Krager, Skader, Snepurve, Graaspurve og en Del andre, som vi faar at se, naar de tvungne af Kulden søger Føde nær vore Boliger. Mejsjerne strejfer om langt fra Ynglestederne. Men i vore Søer ligger Gæster nordfra: Flokke af Skalleslugere og Ænder baade Graaender, Hvinænder, Bjærgænder og Troldænder og mulig andre faatallige imellem. Ogsaa Maagerne møder i Flok og Følge, hvor der er aabent Vand og noget at bjerge. Ved vore Fjorde ses Vildsvaner i Flok og ved Havkysten Gæs, Sortænder, Fløjlsænder og Havlitter, og iblandt ses Alker og Lomvier. Der er langt rigere Fugleliv de fleste Steder ved vore Kyster end i Sommeren. Hele Polarregionens Fuglefauna er rykket Syd paa. Med Kikkert kan vi fra Land faa en Del Indblik i deres Liv og skelner mange Arter, og færdes vi i Baad eller Skib iblandt dem, faar vi maaske Kig paa mange sære Skabninger — hver skønne paa sin Vis, højnordiske Fugle, som vi ellers kun ser i Naturhistorien eller maaske kender fra Skolesamlingerne, Søpapegøjer, Sule, Skarv, Lom, Søkonge, Stormfugl og Stormsval, hvad de nu hedder alle, og hvilke vi har Held til at møde.

II. Jagten med Kamera.

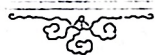
I Modsætning til Jagten med Kikkert, som man altid paa Ture bør være udrustet til, kræver Jagten med Kamera særlige Ekspeditioner med netop det for Øje, og man bør ikke drage ud paa saadanne, før man kender sit Kamera ganske nøje.

De første Prøver bør foretages med rolige Genstande, Solsortreden i Kvasbunken maa holde for, og Lærkereden paa Marken. Her er kun Opstilling og Indstilling at passe paa, alle de andre Vanskeligheder kan udskydes til senere. Et Par Vibeunger, der dækker, er allerede et Skridt fremad, her gælder det om at faa udnyttet Tilfældet, inden de bliver urolige. Saaledes kan den første Sommer gaa med rolige Motiver, Jægeren bliver fortrolig med sit Kamera. Ved Vintertid begynder allerede de mere bevægelige Genstande at friste; Mejsere, Solsorter og Spurve er saa trofaste til at komme paa Foderbræddet, saa vi prøver en Opstilling. Kameraet synes ikke at volde Forstyrrelse, og det lykkes ved Aftræk med Sytraad igennem det lukkede Vindue fra en skjult Iagttagelsesplads bag Gardinet at faa taget de første bevægelige Motiver; men det koster nogen Tid og Møje, før vi undgaar at faa for meget af Bevægelsen med paa Pladen, for det var jo ikke netop en Serie levende Billeder, vi vilde have paa vor

Plade. Det kniber med Lyset ved Vintertid, naar ikke netop en straalende Solskinsdag sætter Kulør paa det hele, men saa kan det hændes, at Fuglene har andre Steder at søge Føden end netop paa Foderbrættet. Henad Foraarstid lokkes vi ud af de første Fuglestemmer og har snart genfundet vor Ven Solsorten fra i Fjor; i Aar har den valgt en Hyldebusk i Gærdet til Redeplads, og det passer netop, at vi fra Redskabsskuret kan se, hvad der foregaar i Reden, den Lejlighed maa prøves. Det volder nogen Vanskelighed at finde et Sted, hvor Kameraet kan anbringes, saa der baade er frit Kig til Reden og Plads til at skifte Plade, men det kom da paa Plads og blev dækket godt til med afplukkede løvrige Smaakviste. Traaden blev ført til Skjuleet og vi lister derind og venter. Der kom imidlertid ingen Solsort, inden det blev Spisetid, og vi maa forlade Opstillingen. Da vi en Time senere skal til at fortsætte, flyver Solsorten af Reden, og vi ser, at der nu er 5 Æg i Stedet for de 4, der var før. Saa er der ikke meget Haab om Resultat den Dag, vi venter dog taalmodig og stirrer gennem Sprækken, til Grene og Grønt flimrer for vore anstrengte Øjne. Det blev dog ikke til mere den Dag, og vi maa forsigtig tage Apparatet ind, det taaler ikke den fugtige Luft og vekslende Temperatur paa den Aarstid. Vi lader hele den øvrige Opstilling staa, for om muligt at faa bedre Held næste Dag. Den Gang lykkes det at faa en Plade af den rugende Fugl, og vi prøver nu Tid efter anden gennem Ruge- og Opfostringstiden at faa ny Situationer fra den Rede, saa vi til sidst har en hel Serie Billeder fra Solsortens

*Afsløsning:
den forreste
Hejre er netop
ankommen til
Reden. medens
den bagerste
længde har
staaet paa Vagt
paa Reden.*

Redeliv. Senere finder vi andre Fuglereder, en Lærkerede lidt udenfor Havediget bliver vort næste Maal. Her gør vi Forberedelser ved at anbringe en Græstørv der, hvor vi vil have Kameraet opstillet, for at vænne Fuglen til noget fremtrædende i Terrainet nær Reden. Imidlertid graver vi os en Siddeplads ind i Diget og overbygger med Brædder, Jord og Løv, saa der udefra intet mærkværdigt er at se, men vi indefra kan komme skjult til Udkigshullet. Græstørven erstattes med Kameraet og vi lister i-Skjul. Saaledes kræver hver enkelt Rede maaske en særlig Opstilling og stiller nye Krav til vor Opfindsomhed. Alt efter hvilke Arter, vi har med at gøre, er

mere eller mindre Forsigtighed nødvendig. Vi ved maaske en Hejrede ude i Skoven; Hejrerne er nogle af de allermest vagtsomme og forsigtige Fugle, og Reden er saa højt til Vejrs, at vi ikke selv kan indrette os der. Hosstaaende Billede blev taget ved en saadan Rede. Kameraet blev anbragt saa højt i Nabotræet, som det var muligt under Hensyn til dets Tyngde og Træets Bæreevne, endda saa højt, at man ikke kunde komme til at se Billedet paa Viserskiven, saa Indstillingen maatte foretages efterhaanden, saaledes at det første Billede blev taget med omtrentlig Indstilling efter Afstanden, og Indstillingen saa rettedes frem eller tilbage, efter hvorledes Billedet blev.

Aftrækket maatte foretages fra Jorden, og en overdækket Sti førte gennem et godt Stykke af Skoven til Fotografitræet. Stien var i Forvejen paa det omhyggeligste befriet for tørre Kviste og paa grusede Steder bestrøet med Græs, for at al Færdsel kunde foregaa lydløst. Naar saa yderligere størst mulig Forsigtighed blev anvendt, lykkedes det virkelig at komme ubemærket hen til Aftræksnoren. Denne var, for at man lettere kunde finde den ellers næsten usynlige korte Sytraad, i Øjenhøjde forsynet med en lille Sump Papir. Efter hvert Aftræk gik jeg et Stykke tilbage, og lod som jeg først nu ankom ad en hel anden Sti, og gjorde ved højroret Færd netop opmærksom paa, at nu kom der Folk i Skoven og de kom ad den Vej. Saa foregik Træbestigningen og Ombytning af Plader, hvorefter der var Fred i Skoven Resten af Dagen, medens jeg hjemme under største Spænding saa Billedet vokse frem paa Pladen under Fremkaldelsen.

Paa disse Maader med Snoreaftræk paa Afstand er det noget tilfældigt, hvad man faar paa Pladen, især da, naar man som ved Hejreden ikke kan se, hvad der foregaar i den. Vil man være Herre over, hvilken Situation man optager paa Pladen, og være i Stand til at tage flere Billeder efter hinanden uden at volde Forstyrrelse, maa man bygge Hytte. Denne kan snart være paa Jorden halvt nedgravet og overdækket med Hø for at ligne en Høstak, snart i Træets Krone, hvor man er henvist til at bruge løvrige Grene til Hyttemateriale. I alle de forskellige Tilfælde gælder det om at faa en skjult Siddeplads, hvor man med et fast indstillet Kamera kan skifte Plader

Musvaagen har lige bragt Ungerne Føde.

og holde Øje med, hvad der sker i Reden i Nabotræet, uden selv at blive opdaget. En saadan Hytte kan jo ikke laves paa en Gang, saa vil den store Klump i Nabotræet forurolige Fuglen, nej vi maa begynde med en Mosklump der, hvor vi vil have Kameraet, og gaa gradvis, som Hytten egentlig bliver til, uden at Fuglen mærker det, og det maaske tager 14 Dage før den er saa vidt, at vi kan bruge den.

Naar Hytten er færdig, er det at komme i den heller ingen lige Sag, man bør gaa flere derhen, saa Fuglen kan se, at man gaar igen, og ikke mærker at der blev en tilbage; ligeledes bør det aftales, at nogen henter os igen, og saa maa man væbne sig med en utrolig Taalmodighed, der til bliver sat paa en haard Prøve. Vi faar god Tid til at mærke, hvor Grenene trykker, og saa sover det ene Ben og saa det andet, vi tør ikke røre os fra den ubekvemme Stilling i det snevre Rum, det vil rasle og

maaske gøre al vor Venten forgæves. Pludselig sidder vor Genbo med et Svup paa Redekanten og med et kort Overblik over Reden og Ægene trykker den sig ned i Rugestilling. Vi ser den opmærksom følge Fluerne, der soler sig paa Redekanten og dreje Hovedet efter en Fugl, der flyver forbi, og vi har rig Lejlighed til at tage Plader. Enhver Raslen i vor Hytte faar den til at skele ned til Skovbunden, selve Hytten agter den ikke. Mere afvekslende Situationer faar vi, naar der kommer Unger i Reden, og snart en saa en anden af Forældrene bringer Føden hjem, eller Ungerne i deres morsomme Stillinger eller besynderlige Foreteelser frister os til at bruge en Mængde af de kostbare Plader.

Viborg, den 10. Oktober 1919.

P. Skovgaard.

IN MEMORIAM.

Torben Salicath.

Den 24. Oktober døde Torben Salicath efter faa Timers Sygdom. For alle os, der holdt af ham, er det ufatteligt, at Torben ikke er mere. Han var den gladeste blandt de glade, den raskeste blandt de raske. Han besad et overdaadigt, frodigt Humør og et let Sind, der kunde gnistre af Indfald. Hans Plads ved Lejrbaalet og paa Vandreturene vil aldrig kunne erstattes.

Torben Salicath havde været Spejder siden 1911, da han kom ind i 5. Bytrop. Han blev Korporal, Patrouillefører og Assistent; 23. April i Aar gik han med over i „Vedels Egne“.

Han interesserede sig i særlig Grad for, hvorledes man skulde bevare de store Dreng og de „gamle Dreng“ for Spejderbevægelsen;

han var Medstifter af Foreningen „De graa Ulve“.

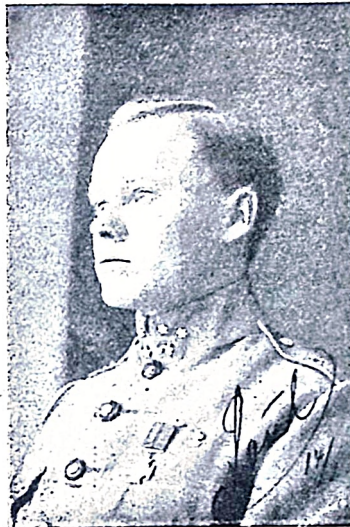
Gennem al hans Arbejde for Spejdersporten gik en glødende Begejstring og Idealisme, der virkede smittende paa dem, der arbejdede sammen med ham. Betegnende for ham er det, at han i alle sine Spejderbøger som Motto havde skrevet: Never give up! Han gav aldrig op, selv om han led Skuffelser i sit Arbejde; han troede paa, at Spejdersporten maatte give Drengene en glad og lykkelig Ungdom, saaledes som han selv havde faaet derigennem.

Han hørte til dem, uden hvilke Spejderbevægelsen ikke kan komme videre frem, og Mindet om ham vil altid staa som et Memento: Aldrig giv tabt!

Jørgen.

* * *

Da Torben Salicaths Begravelse foregik i dybeste Stilhed, var kun den fung. Spejderchef, Adjunkt Klaus Vedel tilstede; men Søndag den 2. November stillede II By-Kolonne og alle Salicaths gamle Patrouillekammerater ved hans Grav med Fane og Stander. Hr. Vedel holdt en Mindetale over Torben Salicath, og efter at Fanen var sænket 3 Gange over hans Grav, sang Spejderne en Salme.

Poul Thomsen.

Det er min gamle Korporal og senere Tropsassistent fra 3. Bytrop, der er gaaet bort, et usædvanlig dygtigt og energisk, retlinet og nobelt Menneske, Spejder med Liv og Sjel fra vi begyndte i 1910 og til han i 1916 rejste til Vestindien, hvor han havde faaet Ansættelse i Banken og blandt andet startede en Trop af baade hvide og sorte Spejdere, og hvor han paadrog sig den Sygdom, der nu efter et langt Sygeleje har gjort det af med ham.

Troppen som saadan føler maa-ske ikke noget Savn, vi havde jo allerede maattet undvære ham i 2—3 Aar; men han var en af „vore egne“, og vi, der kendte ham, vil med Vemod tænke paa den Kammerat, vi har mistet, og paa den Arbejdsmark, der havde ligget aaben for et Menneske af hans Beskaffenhed. Axel Thingsted.

To unge Helte.

Hugo Larsen (1. Valby Trop),
tildelt Medaljen for behjertet Daad.

Til
DET DANSKE SPEJDERKORPS,
BESTYRELSEN.

Idet jeg fremsender et Brev fra Hr. Læge Eiler Høeg, Jægerspris, tillader jeg mig at indstille til Korpsets Medalje for behjertet Daad, Patrouillefører af 1. Valby Trop Hugo Larsen, f. d. 1. Juli 1904, Søn af Brygmester Larsen, Rahbeks Alle 3.

Hugo er en god Spejder og en god Kammerat. Som det fremgaar af Brevet, forsvandt han uden at sige sit Navn, og jeg erfarer, at han heller ikke har omtalt sin „good turn“ hjemme.

Det er rart engang imellem at høre, at en Dreng optræder saa spejdermæssigt, og det er med Glæde, at jeg anbefaler ham til Korpsets Anerkendelse.

Erbødigt

Kaj Bruun.

Hr. Tropsfører Kaj Bruun.

Idet jeg takker Dem meget for Deres Brev, er jeg glad ved at kunne bekræfte den raske og snarraadige Optræden Patrouillefører Hugo Larsen opviste ved nævnte Lejlighed.

Frk. Gottlieb fra Frederikssund var kort med et lille Selskab til Stranden og stod i Færd med at spænde Hesten fra, da den blev sky for et Skud. Den væltede hende og løb løbsk, idet Vognen kørte over hende, saa at hun brækkede højre Skinneben,

Hugo Larsen, der kom paa Cykle i modsat Retning sprang af denne og standsede den løbske Hest med Køretøjet omtrent umiddelbart foran en Flok Børn fra Stiftelsen.

Han ledte Hesten og Køretøjet rolig tilbage og hjalp behændigt og kyndigt med den foreløbige Forbinding af Frk. Gottlieb og hendes Transport til mit Hjem her.

Jeg er saa meget mere glad ved at erfare, hvem den unge Mand var, idet jeg tankeløst glemte at forhøre mig om hans Navn.

Vil De endnu engang udtrykke min Tak og Beundring for ham for hans modige og behjertede Optræden.

sign.

Eiler Høeg.

Tage Harild (2. Vesterbro Trop),
tildelt Solvkorset for Livredning.

Vexellererens Badehus, der ligger ca. 20 m nordligere. Pludselig hørte Tage et Plask i Vandet, og da han hurtigt blev klar over, at det var den lille Dreng, der var falden i Vandet, løb han ud paa Stranden, hvorfra han skyndsomt vadede ud mod Vexellererens Badehus for at redde den lille Dreng. Da Tage ikke kunde bunde længere, svømmede han hurtigt ud mod det Sted, hvor han mente, Drengen maatte være under. Vandet gik her ca. 1/2 Alen over Hovedet paa Tage. Der var intet at se af den lille Dreng, hvorfor Tage dykkede ned og fik Øje paa hans Arme, som han greb fat i, hvorefter han fik Drengen op til Overfladen og fik ham bjerget hen til en af Pælene ved Badehusbroen, hvor han holdt sig selv og den reddede oppe over Vandet, indtil der kom Hjælp fra en tillende ung Pige hos Vexellereren og Tages

Den 18. Aug. 1919 Kl. 11 fandt Spejder af 2. Vesterbrotrop Tage Harild, Søn af Arkitekt Harild, H. C. Ørstedsvvej 51 A sig paa den til Arkitektens Villa i Humlebæk hørende Badehusbro, medens Vexellerer L. Palsbys lille 6-aarige Søn laa og legede paa Taget af

Søster. Begge Drengene kom op paa Badehusbroen, den lille Dreng var stærkt forkommen og besvimet, men han kom dog hurtigt til sig selv.

Under Henvisning til ovenstaaende, som bekræftes af nedenførte Øjenvidner, indstiller jeg herved Spejder Tage Harild til Udmærkelse med Spejderkorpsets Livredningstegn i Sølv, idet Tage uden Tvivl med Fare for sit eget Liv, idet han var fuldt paaklædt og ikke særlig dreven i Svømning, Dykning og Bjergning har reddet et Menneskeliv.

sign.

Otto Schmidt.

Rigtigheden af ovenstaaende Fremstilling af Tage Harilds Redning af Vexellerer L. Palsbys 6-aarige Søn bekræftes af

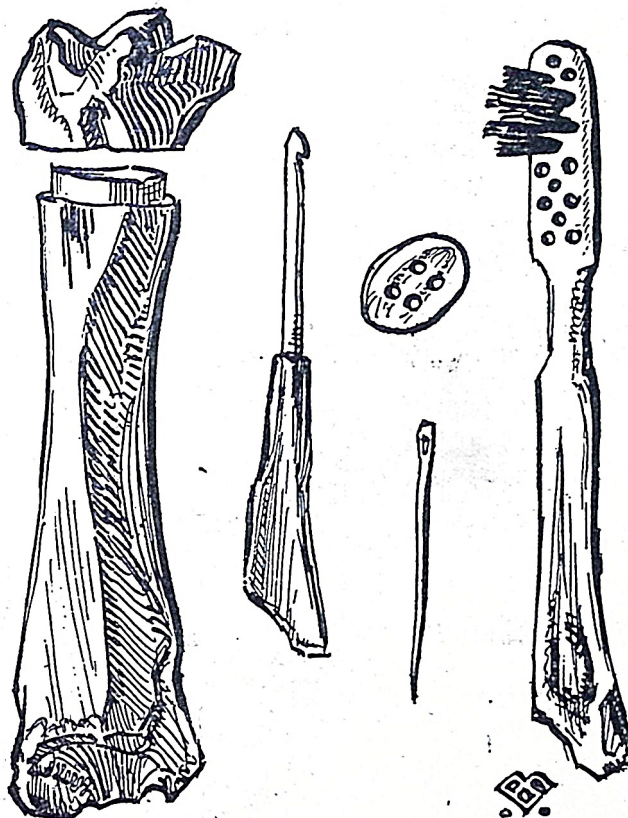
sign.

sign.

Helene Palsby. Anna Nicolaisen.
København, den 12. Sept. 1919.

Kødbens-Altmuligmandsopgaven.

Præmien er denne Gang tilkendt *Herman Hastrup*, II Svendborg Trop for ovenstaaende Samling. Han skriver:

I Anledning af den af Bladet afholdte Altmuligmands-Konkurrence om Udførelsen af Genstande af Kødben, har jeg herved Fornøjelsen at indsende medfølgende Samling, som er udførte af mig.

Det hule Kødben skulde forestille et Naalehus og indeholde en Knap, en Sy- eller Stoppenaal og en Hæklenaal.

Endvidere er der en Genstand,

som skulde være Begyndelsen til en Tandbørste, desværre har jeg ikke haft Tid til at gøre den færdig, men indsender den dog, for hvis det kunde have Interesse, det anbefales ikke at prøve den, da Haarene er taget fra en uhyggelig udseende gammel Fejekost.

Kødbenene, som er benyttet,

har henligget kortere eller længere Tid i en Hønsegaard og er af højst forskellige Dyr, idet Naalen er fra en Høne eller And, medens Hæklenaalen er fra en hjulbenet Kalv eller Ko.

Ærbødigst

Herman Hastrup.
II. Svendborg Trop.

De graa Ulves Idrætsstævne.

II. Kanokonkurrencen.

Ialt havde 9 Kanoer anmeldt Deltagelse i denne. 5 af Baadene repræsenterede Vedels Egne, 2 3. Østerbro, 1 5. Østerbro og 1 1. Køge.

Af Hensyn til de forskelligartede Typer, Flaaden udgjorde, var det nødvendigt at dele dem i 3 Klasser. I I. Klasse kom de tre Kanoer, der var bygget efter den svenske Kano „Bölja“. II. Klasse kom til at omfatte 2-Mands Kanoerne og endelig III. Klasse bestod af Kanoer efter finsk Type samt en Paddelkano, der ikke førte Sejls,

Konkurrencen omfattede følgende Afdelinger: 100 og 1000 m Kappadling, Sejlads og Kæntringslob.

De opnåede Resultater var følgende:

100 m Kappadling.

(Banen var ikke nøjagtigt udmaalt, hvorfor de anførte Tider delvis er misvisende).

I Kl. Nr. 1. Viggo Prior, 5. Østerbro, 50 Sek.

II Kl. Nr. 1. Eiler Bruun, med Per Petersen, 1. Køge, 60 Sek.

III Kl. Nr. 1. Erik Nyholm, Vedels Egne, 55 Sek.

1000 m Kappadling.

(Angaaende de vedføjede Tider tages samme Forbehold som ovenfor).

I Kl. Nr. 1. Viggo Prior, 5. Østerbro, 7 Min. 7 Sek.

II Kl. Nr. 1. Eiler Bruun med Per Petersen, 1. Køge, 7 Min. 35 Sek.

III Kl. Nr. 1. Erik Nyholm, Vedels Egne, 6 Min. 56 Sek.

Sejlads.

I Kl. Nr. 1. Viggo Prior, 5. Østerbro.

II Kl. Nr. 1. Palle Reenberg med Poul Weigel, Vedels Egne.

III Kl. Nr. 1. Verner Lindberg Hansen, Vedels Egne.

Forhindringslob.

I Kl. Nr. 1. Viggo Prior, 5. Østerbro, 2 Min. 42 Sek.

II Kl. Deltog ikke.

III Kl. Nr. 1. Steffen Lindberg Hansen, Vedels Egne, 2 Min. 32 Sek.

Alle 8 Paddellob, der iøvrigt foregik med flyvende Start forløb program-mæssigt. Sejladsen derimod maatte paa Grund af de vanskelige Strømforhold afbrydes, hvorfor Deltagernes Placeringer maatte afgøres under Hensyn tagen til Feltets Beliggenhedsforhold ved Sejladsens Ophor. Da de Omstændigheder, hvorunder Sejladsen foregik var ret interessante, skal Hovedtrækene lige anføres. Sejladsens Start- og Maallinier var afsat ca. 50 m fra Kystlinien, (ved Slotsbanken) i en indbyrdes Afstand paa et Par Hundrede Meter. En Mærkebaad (den skulde rundes) var placeret i ca. 1 km's Afstand fra Startlinie i vestnordvestlig Retning. Afstanden fra Mærkebaad til Maal var en lille Kilometer med vest-

østlig Retning. Under Konkurrencen blæste en frisk Vind fra SSV, og der gik stærke Søndenvande. Alle Baade have gode Startere og naaede snart for en halv Vind Mærkebaaden. Men herude syntes samtlige Baade ret magtesløse i Vendingen. Alle søgte de at vende Stævnen direkte mod Maal, uden just at have Held dermed. Strømmen var for stærk derude til at tillade en Sejlads direkte mod Maal. Og den gyldne Regel, at den korteste Vej mellem to Punkter ikke altid er den bedste og hurtigste, var der sandsynligvis ingen, der tænkte paa. Ved Udlægningen af Banen, som Tilfældet var, var det nemlig Dommernes Hensigt at ville prøve Kanomændenes Sømandskundskaber gennem deres Brug af Bagvandet langs Kysten, hvorved Banen indirekte vilde blive en Trekantsbane med Rundskøds-sejlads fra Mærkebaaden i nordvestlig Retning, til man naaede Bagvandet og herefter bidevind til Maal i sydvestlig Retning. Denne Maade var den eneste Løsning, hvorved Sejladsen kunde gennemføres. Da imidlertid ingen af Deltagerne, da de naaede Mærkebaaden, benyttede sig af den, maatte Sejladsen derfor afbrydes.

Hovedopgørelsen af de enkelte Konkurrencer havde følgende Resultat:

I Kl. Nr. 1. Viggo Prior, 5. Østerbro, 16 Points.

II Kl. Nr. 1. Eiler Bruun, 1. Køge, 4 Points. (Vundet ved Lodtrækning med Palle Reenberg, der havde samme Antal Points).

Brug kun

Vegetariske Retter i Daaser,
fortrinlig i Smag, billigt i Brug.
Alt i Konserves og tørrede
Frugter føres.

..... „SANA“
Telf. 5650. Skindergade 28

III Kl. Nr. 1. Verner Lindberg Hansen,
Vedels Egne, 12 Points.

Endvidere havde Løjtnant Basse Pønss, der elskværdigt havde overtaget Dommerværet udsat en Ærespræmie og en Opmuntringspræmie. Pokalerne vandtes henholdsvis af Verner Lindberg Hansen og Jakob Lindberg Hansen begge af Vedels Egne.

Som Helhed betragtet viste Konkurrencen et, om ikke stort, saa dog et glædeligt Fremskridt fra Kanokonkurrencen under Hornbæklejren 1917. Kanosporten har dog — mærkelig nok — endnu ikke faaet det Indpas blandt de ældre Spejdere, som den uomtvisteligt fortjener. Enhver Trop, der blot inden for rimelige Grænser har Adgang til Vand, burde være i Besiddelse af en eller to Kanoer til Brug for Troppens ældre Spejdere — vel at mærke ældre Spejdere. Spejdere under 12 Aar bør være fordømt fra al Kanosport. Som et Eksempel paa en Trop, der har set Kanoidrættens glimrende Egenskaber som en interessant og udviklende Beskæftigelse for Troppens Seniorspejdere, kan jeg nævne Vedels Egne. Troppen deltog i Kanokonkurrencen 1917 med een Kano. Paa Langfarten Ringsted-Fredericia i Ifjor repræsenteredes Troppen af to Kanoer og endelig i Aar deltog 6 af Troppens Spejdere i Kanokonkurrencen. Dette er et Eksempel værdigt til Efterfølgelse.

Store graa Ulv.

Troppe se her!

Udmærkede, helt nye Messingsignalhorn, snoet 2 Gange leveres til Spejdertroppe for kun Kr. 13,00 + Porto.
Indsend Deres Bestilling pr. omgaaende.

Tropsassistent B. Bendtsen.
Klostervang 14. Roskilde.

SPEJDERKORPSET

Korpskontoret, Nørregade 14 er aabent fra 12—5 1/2

Skoleinspektør V. Rosent.
(Fyens Division).

Kaptajn G. Spanding.
(Sydjyske Division.)

Overlærer Nielsen.
(Københavns Amts Division).

Officielt.

Korpsets Fortjenstkors er tildelt Divisionscheferne Skoleinspektør Rosent, Kaptajn Spanding og Overlærer Nielsen.
Vi ønsker til Lykke.

Fra Hovedkvarteret.

Det meddeles herved Troppene, at der endnu henligger en Del glemte Sager fra Hindsgavllejren paa Korpskontoret, Nørregade 14, saasom Uldtæpper, Madrasvaar, Haandklæder etc. En nøjagtig Fortegnelse over disse er sendt med Nordisk Spejdersport Nr. 9.

Saaframt disse Ting ikke er afhentet inden 1. Januar 1920, vil de blive givet bort.

Hellerup.

Hellerup-Spejdernes Barber & Frisør
 bor Strandvej 189 — Tlf. Hellerup 879y
Barbersalonen „Elegant“
 er Hellerups første Barbersalon.
 Specialitet:
 Ansigtsmassage
 Hovedmassage
 Rationel Behandling mod Haaraffald

Bogtrykarbejde

til gængse Priser leverer

Hellerup Bogtrykkeri

Kommunens ældste Bogtrykkeri

(Indehaver: Johan Henriksen)

Hellerupvej gennem Porten Nr. 8

Tlf. Hellerup 334

AXEL VELDEN

Prima

Chesterfield-Lædermøbler
 og engelske do. med Gobelinstof.
 Specialitet: Overpolstrede Møbler.

Hovedforretning:

Strandvej 187. — Telf. Helrup 75

Stort Lager og Udstilling
 af Egetræs- og polerede Møbler

Strandparksvej 11. Telf. Helrup 2064 x

NB! Ompolstring af Møbler, samt Markiser
 og Dekorationsarbejder anbefales.

== Altid det nyeste for Sæsonen! ==

Hovedforretningens Priser.

Strandvej 163. **ILLUM.** Telf. Hell. 324.
 692.

Endvidere efterlyses:

- 1 Kniv med Inskription „1. Præmie 100 m Løb Nørrejske Div. 1918“.
 - 1 Regnfrakke, ny, til en 13 Aars Dreng.
 - 1 lys Regnfrakke, ny, til en Dreng c. 11 Aar.
 - 1 Sovepose syet af 1 Uldtæppe.
 - 1 graat Uldtæppe med en gul-hvid-sort Stribe mærket 44 med rød Traad.
 - 1 mørkegraat Uldtæppe, nyt.
 - 1 hvidt Uldtæppe.
 - 2 Haandklæder mrk. F.
 - 1 Par blaa Lærredsbukser.
 - 1 mørkeblaa, ulden Bluse, lange Ærmer mærket F. L.
- Saafernt nogen skulde vide Besked om ovenstaaende Ting, bedes dette meddelt Korpskontoret, Nørregade 14.

10. Øbro Trop.

10. Østerbro Trop kan endnu optage nogle faa store Dreng paa 14 helst 15 Aar.

De skal alle have Cykle, og det er Meningen, at de i Lobet af ca. 4. Maanedere skal uddannes, saaledes at de er brugelige som Patrouilleførere.

Man bedes henvende sig skriftligt til Kornet Jessen, Bredgade 68 eller mundtligt i 5. Østerbro Trops Lokaler i Frederiks Hospital, Bredgade 66 hver Lørdag Aften Kl. 7—8^{1/2}.

Leverander til

Københavns Div.

Vedels Egne.

I Efteraarsferien var 16 af Troppens Spejdere paa Tur i Sverrig: Helsingborg, hvor svenske Spejdere viste rundt, Höganäs og Kullen.

Der er blevet dannet et „Ulveraad“, bestaaende af Patrouilleførere, Korporaler og 1 Kl. Spejdere over 16 Aar; Raadet fungerer ogsaa som Overret.

Troppen har lidt et meget stort Tab ved Troppassistent Torben Salicaths Død.

Student E. v. d. Kühle er indtraadt som Assistent fra 1/10.

Good-turn: Vi har solgt Høstblomsten og samlet ind til et Bornehjem i Sønderjylland. — Atter i Aar gør Troppen i Forbindelse med Ste Bytrop daglig Ordonnansstjeneste paa Korpskontoret.

TELTE vandtæt imprægneret
Teltdug

amerikansk Armyduck
 J. NIELSEN, Nørrebrogade 32, TELEFON 6631

7. Bytrop.

Spejderkorpsets 7. By-Trop havde Torsdag den 30. Oktober i Havnekafeen indbudt alle Drengenes Forældre til et Forældremøde, der var ualmindelig godt besøgt.

Troppens Forer, Hr. H. O. Eldam, lagde for ved i store Træk at klarlægge Spejderbevægelsens Formaal og fortælle lidt om, hvad det er, der læres Drengene.

Man maatte indrømme, at det er store Idealer, der stilles op, og man imponeres ved at høre om den ligefremme og dog geniale Maade, man benytter for at fængsle og begejstre Drengene og faa dem til at efterleve det af yderste Evne.

Samfundet ejer i Spejderbevægelsen et uvurderligt Middel til at hjælpe den opvoksende Slægt fremad, og den fortjener al den Støtte, den kan faa.

Gennem alle Hr. Eldams Ord mærkede man som den røde Traad hans store Interesse for Drengene og Kærlighed til det Hverv, han har paataget sig: at være Drengenes fortrolige Ven og Raadgiver. Og selv om der i dette Punkt gives Skuffelser, saa fik man Indtrykket af, at mange Skuffelser forsvinder for hver Gang, det lykkes at føre en Dreng ind paa det rette Spor.

Aftenen sluttede med en livlig Diskussion, hvori man overalt mærkede Forældrenes varme Interesse for Sagen, og alle gik sikkert hjem med den faste Overbevisning, at 7. By-Trop er et Sted hvor man kan sende sin Dreng hen — der er han i gode Hænder.

Saaledes gik det i hvert Tilfælde
En Fader.

(„Amager Borgerven“ for 7. Nov. 1919).

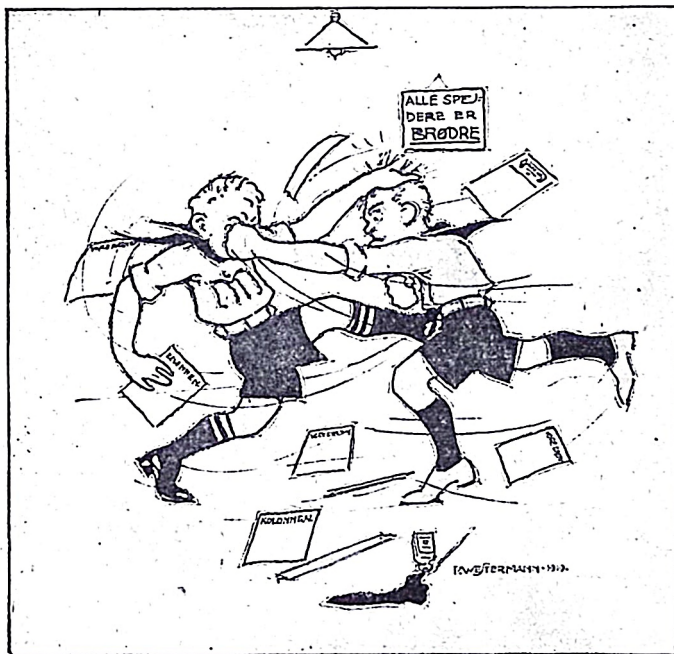
Hvad der tales om —

Da Spejderne paa Valdemarsdagen deltog i Forbidefleringen lagde Tilskuerne Mærke til, hvor ualmindelig slet de fleste var frise-rede — Toppen var lige til Bastians Blækhud.

Er Spejderne da uordentlige med deres egen Person? Nej! Men Haarret var klippet saa daarligt, at Frisuren ikke kunde holde i Faconen.

Vesterbro-Kolonne dannede dog en prisværdig Undtagelse. De har nemlig Frisør V. Wæverstrøm, Frederiksberg Allé 52, som deres egen Frisør, og Hr. Wæverstrøm, der ogsaa er Lærer ved Frisørskolen, sætter en Ære i, at hans Spejdere er lige saa noble i Haaret som med den øvrige Paaklædning.

Det var prisværdig, om Spejdere — ogsaa fra andre Divisioner — vilde tage dette ad notam.

Under Rubrikken FORSKELLIGT

finder vi i det sidste Nr. af 1. Bykolonnen Blad „Vore Dreng“ følgende:

I „Nørrebroerne“s Blad „Kolonnen“s første Nummer finder vi en Meddelelse om, at 1ste By-Kolonne ogsaa paabegynder Udgivelsen af et Blad. Meddelelsen slutter: *Det er jo kun glædeligt, at andre Kolonner følger vort Eksempel.* — Hvilken Indbildning, d. Herre Nørrebroere, at vi skulde „følge Jert Eksempel“. Vi maa gøre opmærksom paa, at Ideen til Udgivelsen af „Vore Dreng“ er opkastet, og det for-

beredende Arbejde paabegyndt under Frederik d. 3's Regering, altsaa længe for nogen Mand indenfor A/S „Kolonnen“ havde set Dagens Lys. Og var det for Resten ikke Jer, der en Dag, vi drøftede Spørgsmaalet „Kolonneblade“ ovre i Hindsgavlvejren, bad om at være med i vort Foretagende, saaledes at „Vore Dreng“ blev Kolonneblad for saavel 1. By-Kolonne som Nørrebro-Kolonnen?

Prov paa at nægte det!

Ogsaa vi fraaader det — se kun paa vor Tegners Opfattelse af Situationen.
Red.

Sønderjyske Division.

1. Haderslev.

En smuk Gave til Haderslev Spejdere.

Forsikringsselskabet „Skandinavia“s Direktør, Hr. Jægermester Grøn i København har paa Firmaets Vegne overrakt Raadmand Thorvald Møller i Haderslev 300 Kr., som var bestemt til Spejderkorpsen i Haderslev. Spejderne der har modtaget denne uventede Gave, er selvfølgelig glædeligt overraskede, og man har besluttet inden for Tropsraadet at sende Hofjægermesteren en Tak.

Desuden har Spejdertroppen haft den Glæde ogsaa at modtage ret pæne Beløb fra Borgere her i Byen.

1. Kristiansfelt.

Spejderne har dannet 3 Patrouiller. Det danske Spejderkorps havde i Aftes arrangeret et Møde paa „Frej“, hvor en interesseret Forsamling af Forældre og Dreng havde givet Møde. Tropsfører Madvig fra Haderslev holdt et indledende Foredrag om Spejderbevægelsens Oprindelse og dens Omplantning i Danmark, hvorfra den nu allerede har vundet godt Indpas i Sønderjylland. Efter at Journalist Søjær ved „Modersmaalet“ havde sluttet med en kort Betragtning over Spejderbevægelsens Formaal: „Gennem Barnets Leg gaar Vejen til Manddommens Arbejde“, blev der taget mod Indmeldelser fra de Dreng, der ønskede at indtræde. Resultatet blev over al Forventning, saa der straks meldte sig 20 raske Dreng. Samtidig dannedes et Tropsraad, der kom til at bestaa af følgende: Kommuneformand Lehmann, Købmand Poulsen, Cykelhandler P. Ravn, Urmager Kjør, Fru Schou, Fru Dall og Fru Tams.

Som Tropsassistenter er antaget Andreas Lehmann og Carl Dall, mens Fuldmægtig Madvig, Haderslev, foreløbig fungerer som Tropsfører.

Dermed er altsaa sket en vellykket Begyndelse i Kristiansfelt, hvor Bevægelsen sikkert snart vil faa yderligere Tilslutning. Troppen har allerede sit nydelige Silkedannebrogsflag, som blev skænket af Danmarkssamfundet ved Spejderstævnet paa Fyn i Sommer.

Syd- og Vestsjællands Division.

1. Slagelse Trop.

Tropsassistent Sven J. Stahl er fra-tradit paa Grund af Bortrejse fra Byen. Han var en prægtig Kammerat og var altid „beredt“. Han efterlader sig Kammerater, der altid vil mindes ham som det gode Eksempel, han var, og som vil følge ham paa hans videre Færd i Livet.

Troppen har deltaget i „Dansk Arbejde“s Rundskuedag og hostet Aner-

kendelse og fik af Komitéen tilstillet en større Pengegave.

Vintergymnastik vil nu tage sin Begyndelse, og der vil bl. a. blive givet Undervisning i Boksning, Stokkeslag, Lege m. m.

1. Nykobling S. Trop

har nu 3 Patrouiller og bestaar af 25 aktive Spejdere.

Troppen har anskaffet sig et 12 Mands Telt samt er ved at lave 2 Patrouille-Telte.

Troppen har sin egen Bank, hvor Spejderne indsat deres Sparepenge.

1. Næstved Trop

afholdt Tirsdag Aften den 14. Oktober som en Afslutning paa Sommersæsonen en større Fest paa Vinhuset med Koncert, Spejdertableauer, Oplæsning, Kaffeord, Sange, Talere og sluttelig en lille Svingom. Festen var i alle Maader vellykket og var besøgt af ca. 200 Mennesker (Forældre, Søsken, passive Medlemmer og Spejdere).

Patrouilleføreskolen og det øvrige Vinterarbejde er begyndt. Nylig er et Samariterkursus afsluttet, ved hvilket 9 Spejdere erhvervede Samaritermærket.

Troppen tæller i Øjeblikket 45 aktive og 56 passive Medlemmer.

1. Ringsted og 1. Vordingborg Trop

har haft Øvelse sammen med 1. Næstveds Ulvepatrouille, der for Tiden turnerer de sydsjællandske Byer. Det er Meningen at søge oprettet Troppene de Steder, hvor ingen saadanne findes.

Kampen om Jylland.

Der er Uro og Gæring over hele Jylland, og det ventes almindeligt, at det vil ende med en stor Matabelekrig til næste Sommer.

I Sol, i Regn,
i Slud, i Blæst,
midtjyske bedst

singer Spejderne med selvtilidsfuld Stolthed i midtjyske Division. Denne Sang klinger fælt i Ørerne paa Spejderne i norrøyske Division, der netop er ved at arbejde sig stærkt frem, og de norrøyske Spejdere, der stadig mere og mere kommer til at føle sig som en Enhed, lader ikke den saaledes tilkastede Handske ligge, men de tager den op med begge Hænder rede til at lade det komme an paa en Prøve, ved hvil-

ken de haaber at kunne sætte midtjyske paa den Plads, der efter deres Mening tilkommer den — under norrøyske altsaa.

For en neutral Tilskuer maa det nu ogsaa se ud, som om midtjyske Division er vel aggressiv. Vi er de dygtigste, paastaar Midtjyderne, og vist ikke med Urette. Den ny Tilgang til Korpset bliver derfor bedst, naar vi overtager Agitationen og Uddannelsen, mener de. Ud fra denne Tanke er de begyndt at arbejde paa Oprettelsen af en Trop under midtjyske Division i Holstebro, der ligger paa norrøyske Divisions Omraade; men hvor norrøyske Division endnu ikke har naaet at tage Landet i Besiddelse. Men i norrøyske Division er Harmen over dette Indfald over Grænsen umaadelig. Nu er Spejderne i norrøyske ikke af den Slags, at de render til Korpset for at klage; heldigvis er der saa meget Gang i dem, at de er besluttede paa at klare sig selv. Indtil videre er man dog nødt til at holde sig til Forsvaret, og 1. Struer Trop, der er Divisionens nærmeste Grænsevagt, har faaet Ordre til at tage Affære. Om det lykkes Troppen at bevare Holstebro for norrøyske Division, maa Tiden vise, den faar i hvert Fald et haardt Arbejde, naar den skal optage Konkurrencen med Midtjyderne.

Men hele dette Forhold har frembragt en saadan Spænding, at man fra begge Sider anser Kampen for uundgaelig, og man forbereder sig til den med stor Energi. Til næste Sommer, naar Ferien er begyndt, mener man, at norrøyske Division vil foretage en stor Invasion i midtjyske Divisions Omraade for at tilføje Midtjyske et Nederlag og tvinge den til at rømme eller tilbagegive Holstebro. Ved en paafølgende Konkurrence i Lejrspøt og Spejderidrætter skal saa Midtjyske tvinges til at rømme Pladsen som Jyllands bedste Division.

De første Dage af Sommerferien vil Troppene holde sig rede i deres Byer; men i det Øjeblik, de sidste Forhandlinger brister, og Terningerne er kastede, lyder den telegrafiske Ordre ud til alle Troppene: „Mobiliser, Afgang til Grænsen!“ Saa hurtigt som Togene kan køre, samles Divisionserne derefter paa de Steder, hvorfra Divisionscheferne vil begynde Fremrykningen. De først

Kendte Aarhus Firmaer.

Spejdere kob Deres
Musikinstrumenter
hos
A. Rasmussen & Co.,
Tlf. 1230. Clemensbro, Aarhus. Tlf. 1230.

Spejdertørst
slukkes bedst med
Thors Mineralvand.
Fabrikant: Premierløjtnant **Thorsen.**
Tlf. 527. Aarhus. Tlf. 527.

A. Muchitsch,
Pelsvare- & Hattemagasin.
Vestergade 7. - Telefon 932.
Aarhus.

ankomne Troppene sendes frem paa Cykle for at opsøge Fjenden og melde til Divisionschefen, hvad han foretager sig. Der bliver sikkert stor Spænding i Divisionsleiren den første Aften, naar Troppene kommer, Teltene rejses, og Vagterne udstilles. Den næste Dag marcherer man frem mod Fjenden, slaar en ny Lejr om Aftenen, og endelig den tredje Dag menes det, at det store Sammenstød vil finde Sted, der skal afgøre Holstebro's Skæbne.

„Vi vil sejre“ raaber Spejderne allerede med Begejstring i midtjyske Division. „Vi vil sejre“, raabes der lige saa ihærdigt i norrøyske, og samtidig forbereder man sig af alle Kræfter. Den 26. Oktober holdtes der i norrøyske Division en Øvelse mellem Viborg og Hobro, i hvilken deltog Troppene

Gør Deres Indkøb af
Beklædningsgenstande
til Sportsbrug i
Engelsk Herre-Magasin,
Viborg.

Kendte Aalborg Firmaer.**Præmier og Gevinster****Guld-, Sølv- og Elektropletvarer**
faas bedst hos**P. Ørsnes Enke & Søn A/S.**
Nytorv 1. Aalborg.**Cykelforretningen „Grand“.****Cykler. — Cykledele.**
Eneforhdl. af Fodboldstøvlen „Victoria“.
Model af Træneren Krigsmann.
Indsend Ordre til Vesterbro 1.
Telefon 1253. Telefon 1253.**Johannes Neye,****Aalborg.****Stærke Rygsække.****Thermosflasker.**
— **Spejdebælter.** —**Kendte Randers
Firmaer.****H. F. Christiansen.**Stort Udvalg i
Cykler - Cykledele - Gummi.
Alle Reparationer udføres.
Vestergade. - Randers.
Telf. 567. Telf. 567.**Harder & Grundtvig****== Randers ==**

fra Randers, Bjerringbro, Hobro, Aalestrup og Viborg, ialt 8 Troppe. Formalet var at øve den Situation, der fremkommer, naar en større Spejderstyrke paa Cykle trænger ind i Fjendens Land for at skaffe Efterretninger om Fjendens Forhold. En lignende Øvelse er planlagt i Vendsyssel mellem Troppene fra Aalborg, Nørresundby, Brønderslev, Hjørring og Frederikshavn. Andre Øvelser med det Formaal at dygtiggøre Divisionen med det forestaaende Felttog for Øje vil følge efter. Vi er ikke bange, siger Midtjyderne, for vi danner stolt og fast en sammentømret Division, og naar Telegrafene melder „Mobiliser“, saa møder hver eneste Mand paa Pletten. Og det er sikkert rigtigt, at Midtjyske i saa Henseende har et Fortrin, thi vel er der mange gode Troppe i norrejske Division, men Enhedsfølelsen indenfor Divisionen er endnu kun ringe; det er derfor maaske rigtigt set af de midtjyske Spejdere, naar de regner med at norrejske Division ikke vil formaa at mobilisere mere end en forholdsvis lille Del af sin Styrke, idet Resten vil foretrække at blive hjemme eller at rejse andet Steds hen. Man maa nu haabe for norrejske Division, at det vil lykkes Førene at sammenarbejde den, saa at den kan rykke ud med sin fulde Styrke, thi den Dreng, der paa Kampens Dag bliver hjemme og lader sine Kammerater i Stikken — naa ja, hvad kalder man ham?

Af stor Betydning for Kampens Udfald vil sydjyske Divisions Holdning blive. Griber den ind i Kampen eller holder den sig udenfor? Der er Tegn, der tyder paa, at den vil slutte sig til Midtjyske, fordi denne Division menes at være mere egnet til at have Førerskabet i Jylland end Norrejske. Vi faar se; Tiden vil vise det.

**Kendte Horsens
Firmaer.****S. C. KRAUL.**
Alt til Fotografering henhørende.
Søndergade 42. — Horsens.**Harald Rix.****Kendte Hobro Firmaer.****A. KIBSGAARD MIKKELSEN**
MUSIK- OG BOGHANDEL
== HOBRO ==**Fedevarer, Konserves og Ost.**
Th. Nygaard.**Husk Musikhuset i Hobro.**
Tlf. 312. K. K. Andreasen.**Fest- og Lejlighedsgaver****Brdr. Nielsen,****Juvelerere og Guldsmede.****Chr. Grønkjær.****Blomster- og Kranseforretning.**
Telef. 205. **Hobro.** Telef. 205.**Solide Rygsække**
anbefales.**Fr. Buhl, Hobro.****Hobro Cyklelager.****Fr. Mikkelsen.****Møbel- og Ligkistelageret**
bedes erindret. Telf. 250.
A. P. JENSEN.**Spisechocolader**

i stort Udvalg.

Fr. Thustrup.**Brug**
Aggerberck's
Søber.

Brevkasse

Henvendelser til Brevkassen maa være Redaktionens i Hænde senest d. 10. De maa gerne være undertegnet med Mærke, men til Redaktionens Brug maa Navn og Adr. opgives.

Jag är en svensk scout ock skull väldigt gärns vilje korrespondere med en dansk scout. Jag är 14 År.
Mitt namn ock adress är

Gösta Jonsson.
Kyrkagatan 82—91.
Årboga, Sverige.

Tullio Truffo,
Via Saverio Vegezzi 4.
Torino—Italia.

önsker at korrespondere med en ældre Spejder og faa et Spejderblad. Signor Truffo behersker det franske Sprog.

„Sospejder“, Randers.
De indsendte Manuskripter kan vi desværre ikke anvende. Hvis de øns-

kes returneret bedes Navn og Adr. opgivet til Red. inden 15. Decbr. Red.

Sp. 1. Maa en fung. Tropsfører bære Tropsføreremblemer.

Sp. 2. Hvad er det for en Vandreknap, Frk. Estrid Ott hentyder til paa Side 63 i „Spejderminder“, og hvorledes erhverves den.

Bjorn.

Sv. 1. Nej.

Sv. 2. Vi haaber, at den udmærkede Forfatterinde vil læse dette Spørgsmaal og meddele Red. det.

Patentbureau for Raab.

Patent Nr. 16.

(Tilhører 1, Brygge Trop).

Tjæp gaa paa
Brygger smaa —!
Lad os saa komme til
lad os vise hvad vi vil!

Ny Bog for Spejdere

ESTRID OTT

Tropfører for de kvindelige
Spejdere

Spejderminder

Kr. 3.50

V. Pios Boghandel

Ny Bog af

Gunnar Jørgensen:

Frie Fugle.

I denne Bog skildrer Forfatteren en Flok store, livsglade Drenges Oplevelser i Skolen og deres Eventyr i en Spejdertrup.

Og sidst, men ikke mindst, fortælles der om Drengenes Samliv og deres Venskab med den unge Lærer og Spejderfører, der ved sit lyse og frejdige Livssyn uvilkaarligt drager Drengene til sig og fører dem opad og fremad.

Hefte 2,75.

Kartoneret 3,50.

Af samme Forfatter udkom i Fjor „Flemming“, som solgtes i 7000 Ekspl.

NYT NORDISK FORLAG.

Nye Bøger.

Captain Gilson:

Den forsvundne Ø.

Autoriseret Overs. ved Torry Gredsted.
(Steen Hasselbalchs Forlag).

Ualmindelig godt er denne fortræffelige Drengbog bygget op — et Mylder af æventyrlige Hændelser og sære Bedrifter. Ja, Bogens Drengelugt, den sekstenaarige, lysøjede David Gaythorne faar til visse at vide, at Verden derude stadig er fuld af Eventyr, lige fra det Øjeblik, da han i Plymouth som blind Passager lister sig om Bord paa Damperen Airlie, og indtil han efter mange Eventyr og farefulde Oplevelser dybt i Kinas mørke Fastland trænger ind i det hemmelighedsfulde Lamakloster og der henter den hundredaarige Kortskitse af den forsvundne Ø, hvor „Himlens Skrin“ findes.

Det er en fortrinlig Drengbog, thi den kan læses af alle Aldre — ingen Steder stodes den mere modne Læser af Ting, der forekommer ham umulige, trods al Forfatterens rige Fantasi, trods al det Liv og den Spænding, der præger hele Bogen. Og selv den yngste af vore Læsere vil kunne følge Forfatteren, han vil ikke slippe Bogen, for han har fulgt David og hans bedste Ven, Førstestyrmanden O'Shee — denne stolte, irske Sømand — gennem alle Farer og Oplevelser, til de naar deres

Maal: om Bord paa Hai-ho finder den forsvundne Ø og hjemfører „Himlens Skrin“. Hele Bogen er et Pust derude fra den store Verden med al dens Mystik og Romantik, et velgørende Pust fra de eventyrlige Oplevelsers brogede Verden, men stadigt staar vi med det ene Ben i Virkeligheden, stadigt mærker man, at Forf. selv har været overalt og brugt sine Øjne og Øren.

Derved bliver Bogen endnu mere interessant. Helt igennem en fortrinlig Drengbog.

ESTRID OTT: SPEJDERMINDER.

(V. Pio).

Spejderminder! Har vi nu været Spejdere saa længe, at vi kan se tilbage! Er det virkelig snart ti Aar siden, vi store Dreng „spejlsede“ til „Spejderbogen“ og med glødende Iver begyndte paa Kimslege og Good-turns! Et Glimt af hvide, dugvaade Telte mod et fløjlsort Skovbryn med Nattevinden i Sus mellem Kronerne — glade, brune Dreng, hvis Latter lyder som Fuglekvidder en Foraarsdag — grandufterende Lejrbaal med glad, blaa Røg. Og jeg ser de blanke, solhede Dage paa Himmerlands øde Vidder, paa de lange, hvide Landeveje med Himmerlandsblæstens centnertunge Mure. Og duvende Grankrat i piskende Fog — og

stjerneklare Nætter i Rim — for vi Jyder elsker nu Storm og Sne og mørke Nætter. Og alle Vegne er der Dreng, Dreng — de kære, kære Dreng! Jeg mindes . . . ! Stop, min Dreng, men det var ikke dine Minder. —

Det er en Patrouille ganske storartede Pigebørn med et saare praktisk og fornuftigt Greb paa Tilværelsen. Altid er de i et straalende Humør: Nattevandring i osende Regn for at tage en „Vandreknep“ — en Tordenvejrsnat med et „svømmende“ Køkkentelt og „drivende“ Krukker — intet rører dem! Altid faar de det bedste ud af Tilværelsen — Kartoffelhost under „den spanske“, hvor det gik som med Tordenskjold, der til sidst kun havde en

Ungdomsbøger.

ROGER NIELSEN:
BUFFALO BILL,
HELTEN FRA PRÆRIEN.

2,25, kart. 2,85.

Om Buffalo Bill, denne berømte Helt og Indianerspejder, har Roger Nielsen, Redaktør af „Den danske Pioner“ i Omaha, fortalt en spændende, frisk og fornuftig Bog, som nok tør kaldes en Begivenhed indenfor den danske Ungdomslitteratur.
„Af Dagspressen.“

BERNT LIE:
SORTE ØRN,
ny dansk Oversættelse
ved Axel Viehl.

2,85, indb. 3,75.

Med „Svend Bidevind“, der udkom i Fjor, er Bernt Lies Navn kendt og skattet blandt de større Dreng baaede paa Land og i By. „Sorte Ørn“ og de øvrige Fortællinger, der findes i denne Bog, skal ogsaa nok vinde Drengenes Bifald.

Drengenes kæreste Læsning.

Nye Bøger:

Einar Schroll: Vidulf. En interessant og rask Fortælling fra Sagntiden for Drengene. Med Illustrationer af Karl Rønning. Hefte 1,50. Indb. 2,25.

Sigge Stromberg: To Gavytve. Meget morsom Fortælling for Drengene. Oversat af *Paul Sarauw*. Hefte 3,25. Indb. 4,00.

Nye Udgaver:

Walter Christmas: Peder Most, Styrmand Most og Kong Peder, hvoraf de to første er illustreret af Karl Rønning, medens den sidste, Kong Peder, for første Gang foreligger illustreret af Karl Rønning, vil tiltale alle unge Læsere. *Walter Christmas* har forlængst fastslaaet sit Navn blandt alle raske, danske Drengene, hvem Bøgerne da ogsaa er tilegnet. Hefte 2,25. Indb. 3,00 pr. Bog.

Cooper: Hjortedrøber, Stjender og Den sidste Mohikaner er Indianerfortællinger for alle Unge. I det Udstyr, *Coopers* Bøger nu foreligger, vil de sikkert finde mange nye Læsere. Med Illustrationer. Hefte 1,50. Indb. 2,50 pr. Bog.

Campe: Robinson Krusoe. Ny Udgave af den rigtige Robinson Krusoe med de gamle Illustrationer af Ludvig Richter — en Bog, der vedblivende har Bud til alle som en sund og belærende Ungdomsbog. Indb. 2,50.

Ferry: Hvide Ørn. Hefte 2,00. Indb. 2,75.

Mayne Reid: Buskdrengene. Den Fredløse. Hefte 2,00. Indb. 2,75. pr. Bog.

Ellis: Pelsjægerne. Ulvørene. Falkeføde. *Conan Doyle:* Sorte Ørn. Disse fire Bøger er alle meget underholdende og spændende Indianerfortællinger, der nu foreligger i nyt tiltalende Udstyr. Hefte 0,75. Indb. 1,25 pr. Bog.

Walter Christmas: Guldminen Malibran. Hefte 1,75. Indb. 2,50; Millionærdrengen. Hefte 1,50. Indb. 2,25. To Bøger i nyt, smukt Udstyr, der hører til Fortællernes bedste.

Charles Dickens: Oliver Twist. III. Udgave. Hefte 2,25. Indb. 3,00.

Walter Scott: Ivanhoe. III. Udgave. Hefte 2,25. Indb. 3,00.

Oliver Twist og *Ivanhoe* er Bøger, der har Verdensry og som de, der nu er voksne, mindes som en af deres bedste Erindringer fra Drengesaarenes brogede Mylder af Bøger.

Sienkiewicz: Gennem Ørkenen. En rigtig Bog for Drengene, der skildrer Ørkenens Strabadser, Hede og Farer, Spænding og — Eventyr. Hefte 2,25. Indb. 3,00.

Jules Verne: Jorden rundt i 80 Dage. En Verdensomsejling under Havet. Navnet Jules Verne og Titlerne paa disse to Bøger er en Borgen for deres Værdi, de har al Eventyrets fortryllende Magt over de Unges umiddelbare Fantasi. Hefte 1,75. Indb. 2,50 pr. Bog.

Baden-Powell: Ved Lejrbaalet. Illustreret af *Ingeb. Hyldahl*. En Bog om Spejderbevægelsen af den engelske Spejderchef Baden-Powell, der paa overbevisende Maade gennem spændende Skildringer fremhæver Nytten af Spejderuddannelsen og dens naturlige Oprindelse, idet den appellerer til de Unges ofte tidligt vaagne Mandsmod, Humanitetsfølelse og mange andre Sider af Karakteren. Hefte 2,25. Indb. 3,00.

Faas i alle Boglader.

GYLDENDALSKE BOGHANDEL.

Mand igen. Og de fornøjelige Menneskestudier fra en „Dag“ i København — de er set med et Spejderøje, de mange Mennesker! En frisk, fornøjelig Bog, skrevet med et tindrende Humor, et Humor, der end ikke kues af de opmarcherende Kolonner af „Ørntviste“ — ellers alle unge Damskræk — der med „sær Kærlighed“ hjemsoger netop disse uheldiges Telt. — Et frisk og fornøjeligt Blad af Korpssets Historie. *Poul Claussen.*

Chr. Erichsens Børnebøger.

Fra min Barndom mindes jeg tydelig, hvilken Fæst det var, naar alle de smaa gule Hefter fra „Børnenes Bogsamling“ blev indbundet, og den lange Række Bøger i de kendte, røde Bind var vokset et nyt Stykke. Aar efter Aar kom de og blev modtaget med Jubel: „Robinson Krusoe“, „Frændelos“, „Onkel Toms Hytte“ — alle de mange Bøger, som vi har let eller grædt over. Og naar nu *Chr. Erichsens Forlag* udsender en Række af disse Bøger, er man straks paa det rene med, at det er en Litteratur, som man roligt kan give Børn at læse.

Bøgerne er skrevet i et smukt dansk Sprog. De er forsynet med et overvældende Billedstof, tegnet af vore bedste Kunstnere, og i det hele taget er deres Udstyr saaledes, at man ikke forstaar, de kan sælges til en saa billig Pris.

Rækken indeholder Dickens udødelige „Oliver Twist“, Marryatts „Nybyggere i Kanada“, „Frants Stratens Eventyr“ i Kampen med det hemmelige, kinesiske Selskab, „Perlefiskerne i Sydhavet“, en moderne Søroverroman, Bakers eventyrlige „Det skibbrudne Barn“, Anna Erslevs fornøjelige Solskinshistorie, „Herredsfogdens Gæster“ og Hesba Strettons rørende lille Fortælling „Hjælp!“.

Blandt den Mængde Børnebøger, som hvert Aar sendes ud i Byger over Læseverdenen, indtager Chr. Erichsens Bøger en fremragende Plads, ikke mindst paa Grund af det pædagogiske Klarsyn, som viser sig ved Valget af dem. *Poul Claussen.*

Hans H. Lüttichau:

DRENGELIV.

(Danske Drenge's Forlag).

En rigtig Drengsbog! En køn, godt fortalt Fortælling om gode Kammerater, Sommerlejr og Kostskoleliv — med en saadan Skoles fornøjelige Drengestregger, men ogsaa den ensomme Drengs mørke Timer. Der er rige, glade Timer ved Lejrbaalet, og disse Skildringer vil ikke mindst Mænd, der arbejder for og med Drenge, have Udbytte og Fornøjelse af. De er skrevet af en Mand, der holder af Drenge og kender dem, og hvis Livssyn er gennemsyret af den rette Spejderaad. *Poul Clausen.*

Bøger for Ungdommen!

RUDOLF BRUHN: Fortællinger ill. Pris Kr. 3,50

HANS H. LÜTTICHAU: Drengeliv, Pris 2.75, cart. 3.50.

GUNNAR JØRGENSEN: Flemming, — 2.00, — 2.75.

AUGUST KLINGSEY: Skolehistorier, — 1.50, — 2.25.

E. MELANDER: Henriks Skoleaar, — — 3.00.

Danske Drenge's Julebog 1919

indeholder Fortællinger af: Torry Gredsted, Bernt Lie, Gunnar Jørgensen, Niels K. Kristensen m. fl. Rigt Illustreret. Spændende Præmieopgave. **Pris Kr. 1,25.**

Bøgerne kan købes i enhver Boghandel!

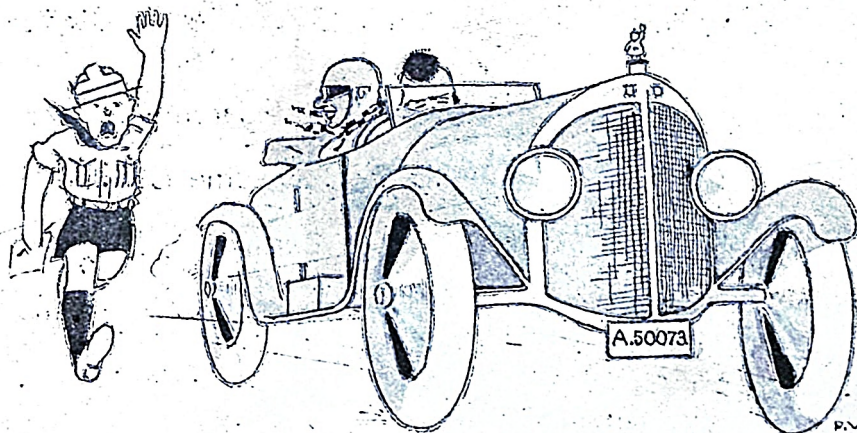
Danske Drenge's Forlag, Valkendorfsvej 36 K.

„Vor Ungdom“'s Læsere bør alle være i Besiddelse af

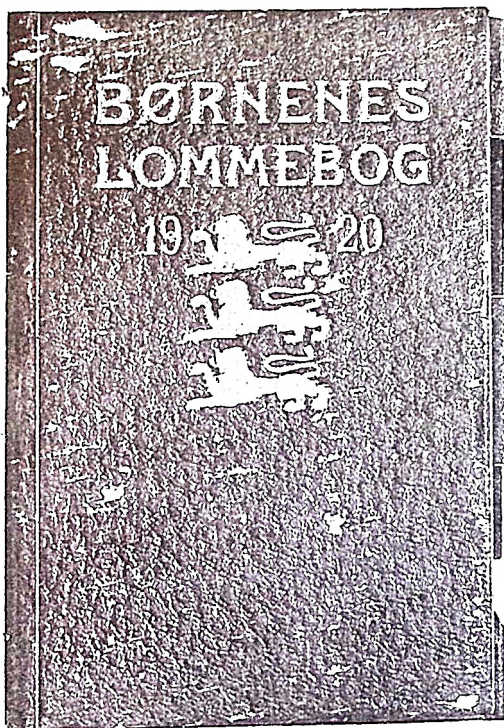
LOMMEBOG FOR SKOLEELEVER 1920.

Pris 2 Kr. 25 Øre indb.

Rektor Hartvig Møller redigerer som sædvanlig Lommebogen og har skrevet en interessant Artikel „Vandrefuglene“; det er dog ikke om Fugle, men om Drenge, som i deres Fritid drager ud i Naturen sammen med nogle Kammerater. Foruden det sædvanlige Stof bringer Lommebogen i Aar 8 meget smukke Billeder fra Sønderjylland, trykt paa Kunsttrykpapir.

V. Richters Forlag.**Redaktionen's Drøm.**

„HEJ! KAL. DE IKKE HAVE ET ABONNEMENT PAA „SPEJDERNES MAGASIN“?

Salg af Aarg. 1917: 10000.

" " " **1918: 19000.**

" " " **1919: 25000.**

Oplag - " 1920: 33000.

INDHOLD:

Isted-Løven (Billede). - Det danske Kongehus. - Almanak med Noterings- eller Fødselsdagskalender. - Isted-Løven (Tekst). - Den danske Kongerække. - Kort over Danmark. - Oversigt over Sønderjyllands Historie. - Oversigt over Norges Historie. - Oversigt over Sveriges Historie. - Krædrattal. - Danmarks Byers Indbyggerantal. - Sønderjyske Byers Indbyggerantal. - Større Landsbyers o. lign. Indbyggerantal. - Forskellige Sprogs Udbredelse. - Forskellige Religioner. - Landenes Areal og Folkemængde. - Jordens højeste Bjerge. - Jordens største Øer. - Jordens største Indsøer. - Jordens længste Floder. - Døvtumme-Alfabetet. - Kinesiske Ordtegn. - Rencr. Græsk Alfabet. Hebraisk Alfabet. - Russisk Alfabet. Gotisk Alfabet. Romertal. - Blinde-Alfabet. Telegraf-Alfabet. - Fløjte-Signaler (Jernbane, Dampskib). Stormsignaler. - Skole-Skema. - Arabisk. - Lette Forsøg. - Om at samle Blomster. Et Herbarium. - Knuder og Stik. — Cyklelygten tændes. - Verdenshjørnerne og Kompasset. - Forskellige Regneformler o. lign. - Dato-Kalender 1800-2023. - Hvad Børn bør se i København. - Foreninger, som Børn og unge Mennesker kan blive Medlemmer af. - Spil og Lege. - Maal og Vægt. - Mindesmærker paa Øerne. - Regnskabsføring. - Maanedrsregnskab Januar-December. - Noteringsblade.

Pris 85 Øre.

Faas i alle Boglader.

CHR. ERICHSSENS FORLAG.

FLØDE
CARAMELLER
FRA
DANSK-ENGELSK
CARMELFABRIK
ER DE BEDSTE
OG
MEST VELSMAGENDE

Chic Fløde Caramel
D. E. C. Creame Caramel
Nucca Caramel
D. E. C. Chocolate Caramel
Blacks Toffee Stænger
Iris Caramel
Faas overalt i Skandinavien